

DIREKTIVA 2013/55/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 20. novembra 2013****o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 46, 53(1) in 62 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij ⁽³⁾ je združila sistem vzajemnega priznavanja, ki je prvotno temeljil na 15 direktivah. Določa avtomatično priznavanje omejenega števila poklicev na podlagi usklajenih minimalnih zahtev usposabljanja (sektorski poklici), splošni sistem priznavanja dokazil usposobljenosti in avtomatično priznavanje poklicnih izkušenj. Direktiva 2005/36/ES je vzpostavila tudi nov sistem za prosto opravljanje storitev. Spomniti bi bilo treba, da družinski člani državljanov Unije, ki prihajajo iz tretjih držav, že uživajo pravice enake obravnave v skladu z Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ⁽⁴⁾. Državljanji tretjih držav imajo lahko v skladu z ustreznimi nacionalnimi postopki korist tudi od enake obravnave glede priznavanja diplom, spričeval in drugih poklicnih kvalifikacij, v skladu s posebnimi pravnimi akti Unije, kot so akti o rezidentih za daljši čas, beguncih, „imetnikih modrih kart“ in znanstvenih raziskovalcih.

⁽¹⁾ UL C 191, 29.6.2012, str. 103.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 15. novembra 2013.

⁽³⁾ UL L 255, 30.9.2005, str. 22.

⁽⁴⁾ UL L 158, 30.4.2004, str. 77.

(2) Komisija je v sporočilu z dne 27. oktobra 2010 z naslovom „Akt za enotni trg, Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja „Skupaj za novo rast““ opredelila potrebo po posodobitvi prava Unije na tem področju. Evropski svet je v svojih sklepkih dne 23. oktobra 2011 podprl tako posodobitev in pozval Evropski parlament in Svet, da dosežeta politični dogovor o spremembah Direktive 2005/36/ES do konca leta 2012. Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 15. novembra 2011 o izvajanju direktive o poklicnih kvalifikacijah (2005/36/ES) ⁽⁵⁾ prav tako pozval Komisijo, naj predloži predlog. Poročilo o državljanstvu EU z dne 27. oktobra 2010 z naslovom „Odpravljanje ovir za pravice državljanov EU“ poudarja potrebo po manjšem upravnem bremenu, povezanim s priznavanjem poklicnih kvalifikacij.

(3) Notarji, imenovani z aktom vlade, bi morali biti izvzeti iz področja uporabe Direktive 2005/36/ES zaradi posebnih in različnih ureditev, ki se za njih v posameznih državah članicah uporabljajo za dostop do poklica in njegovo opravljanje.

(4) Da bi okrepili notranji trg in spodbudili prost pretok strokovnjakov ter obenem zagotovili bolj učinkovito in pregledno priznavanje poklicnih kvalifikacij, bi uvedba evropske poklicne izkaznice predstavljala dodano vrednost. Ta izkaznica bi bila uporabna zlasti zaradi pospeševanja začasne mobilnosti in priznavanja v okviru sistema avtomatičnega priznavanja, pa tudi zaradi spodbujanja poenostavljenega postopka priznavanja v okviru splošnega sistema. Namen evropske poklicne izkaznice je poenostaviti postopek priznavanja ter uveljaviti stroškovno in operativno učinkovitost, ki bo koristila strokovnjakom in pristojnim organom. Uvedba evropske poklicne izkaznice bi morala upoštevati mnenja zadevnega poklica, predhodno pa bi bilo treba oceniti njeno primernost za zadevni poklic in njen vpliv na države članice. To oceno bi bilo treba po potrebi pripraviti skupaj z državami članicami. Evropska poklicna izkaznica bi morala biti izdana na zahtevo strokovnjaka in po tem, ko so predloženi potrebni dokumenti ter pristojni organi zaključijo s tem povezane postopke preverjanja. Kadar se evropska poklicna izkaznica izda za namen ustanovitve, bi morala predstavljati odločitev o priznanju in bi se morala obravnavati enako kot vsaka druga odločitev o priznavanju po Direktivi 2005/36/ES. Kartica bi morala dopolnjevati in ne nadomestiti zahteve za registracijo za dostop do določenega poklica. Evropske poklicne izkaznice ni treba uvesti za pravniške poklice,

⁽⁵⁾ UL C 153 E, 31.5.2013, str. 15.

za katere so že uvedene poklicne izkaznice v skladu s ureditvijo iz Direktive Sveta 77/249/EGS z dne 22. marca 1977 o učinkovitem uresničevanju svobode opravljanja storitev odvetnikov⁽¹⁾ in Direktive 98/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena⁽²⁾.

- (5) Delovanje evropske poklicne izkaznice bi moralo biti podprto z informacijskim sistemom za notranji trg (IMI), vzpostavljenim z Uredbo (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾. Izkaznica in IMI bi morala povečati sinergije in zaupanje med pristojnimi organi, obenem pa odpraviti podvajanje upravnega dela in postopkov priznavanja za pristojne organe ter izboljšati preglednost in varnost za strokovnjake.
- (6) Postopek uporabe in izdaje evropske poklicne izkaznice bi moral biti jasno strukturiran ter bi moral vsebovati zaščitne ukrepe in ustrezne pravice do pritožbe za prosilca. Izvedbeni akti bi morali določiti zahteve glede prevoda in načine plačila morebitnih pristojbin, ki jih mora plačati prosilec, tako da delo v IMI ne bo prekinjeno ali moteno ter da pri obravnavi prošnje ne bo prišlo do zamud. Določitev višine pristojbin je v pristojnosti držav članic. Države članice pa bi morale Komisijo obvestiti o višini pristojbin, ki so jih določile. Evropska poklicna izkaznica in s tem povezan tok dela znotraj IMI bi morala zagotoviti celovitost, verodostojnost in zaupnost shranjenih podatkov ter preprečiti nezakonit in nedovoljen dostop do informacij, shranjenih v sistemu.
- (7) Direktiva 2005/36/ES velja samo za strokovnjake, ki želijo v drugi državi članici opravljati isti poklic. V nekaterih primerih so v državi članici gostiteljici zadevne dejavnosti del poklica z večjim obsegom dejavnosti kot v državi članici izvora. Če so razlike med področji dejavnosti tako velike, da bi moral strokovnjak za nadomestitev vrzeli v znanju opraviti popoln program izobraževanja in usposabljanja, ter če strokovnjak to zahteva, bi morala država članica gostiteljica v teh posebnih okoliščinah odobriti delni dostop. Če pa obstajajo prevladujoči razlogi javnega interesa, kakor jih določa Sodišče Evropske unije v svoji sodni praksi v zvezi s členoma 49 in 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki se bodo lahko še razvili, bi morala imeti država članica možnost, da delni dostop zavrne. To lahko še zlasti velja

za zdravstvene poklice, če vplivajo na javno zdravje ali varnost bolnikov. Odobritev delnega dostopa ne bi smela posegati v pravico socialnih partnerjev, da se organizirajo.

- (8) Zaradi varstva lokalnih potrošnikov v državi članici gostiteljici, bi morali biti za začasno in občasno opravljanje storitev v državah članicah vzpostavljeni zaščitni ukrepi, zlasti glede zahteve po vsaj enem letu poklicnih izkušenj v obdobju zadnjih desetih let pred opravljanjem storitev, kadar poklic v državi članici izvora ni reguliran. V primeru sezonskih dejavnosti bi morale države članice imeti možnost izvajati nadzor za potrditevčasne in priložnostne narave storitev, ki se opravljajo na njihovem ozemlju. Zato bi morala država članica gostiteljica imeti možnost, da enkrat letno zahteva informacije o storitvah, ki se dejansko opravljajo na njenem ozemlju, kadar ponudnik storitev teh informacij ni že posredoval prostovoljno.
- (9) Direktiva 2005/36/ES državam članicam omogoča, da v primeru reguliranih poklicev, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost, poklicne kvalifikacije ponudnika storitev preverijo pred prvim opravljanjem storitve. Zaradi tega se je pojavila pravna negotovost, saj je odločitev o potrebi po takem predhodnem preverjanju prepuščena pristojnemu organu. Da bi zagotovili pravno varnost, bi morali strokovnjaki že od začetka vedeti, ali je potrebno predhodno preverjanje poklicnih kvalifikacij in kdaj je glede tega mogoče pričakovati odločitev. Vsekakor pa pogoji za takšna predhodna preverjanja poklicnih kvalifikacij v okviru prostega izvajanja storitev ne bi smeli biti strožji kot v okviru pravil o ustanavljanju. V primeru reguliranih poklicev, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost, Direktiva 2005/36/ES ne bi smela posegati v možnost držav članic, da uvedejo obveznost zavarovalnega kritja v zvezi s poklicnimi dejavnostmi v skladu z veljavnimi pravili na podlagi Direktive 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu⁽⁴⁾ in Direktivi 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu⁽⁵⁾.
- (10) Sistemi poklicnega izobraževanja in usposabljanja so se izkazali kot koristno orodje, ki zagotavlja zaposlovanje mladih in omogoča gladek prehod iz izobraževanja v delo. Spremembe Direktive 2005/36/ES bi zato morale v celoti upoštevati njihove posebnosti.

⁽¹⁾ UL L 78, 26.3.1977, str. 17.

⁽²⁾ UL L 77, 14.3.1998, str. 36.

⁽³⁾ UL L 316, 14.11.2012, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 45.

⁽⁵⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

- (11) Da bi uporabili mehanizem priznavanja v okviru splošnega sistema, je treba različne nacionalne sheme izobraževanja in usposabljanja razvrstiti v različne stopnje. Te stopnje, vzpostavljene zgolj za namen delovanja splošnega sistema, ne bi smele imeti nobenega vpliva na nacionalne strukture izobraževanja in usposabljanja niti na pristojnosti držav članic na tem področju, vključno z nacionalno politiko za izvajanje evropskega ogrodja kvalifikacij. Evropsko ogrodje kvalifikacij je orodje za spodbujanje preglednosti in primerljivosti poklicnih kvalifikacij, lahko pa je tudi uporaben dodatni vir informacij za pristojne organe, ki preučujejo poklicne kvalifikacije, izdane v drugih državah članicah. Visokošolske ustanove so v skladu z Bolonjskim procesom prilagodile strukturo svojih programov, tako da so uvedle dvostopenjski diplomski in magistrski študij. Za zagotovitev skladnosti petih stopenj iz Direktive 2005/36/ES z novo strukturo študija bi bilo treba akademsko diplomo uvrstiti v stopnjo d, magisterij pa v stopnjo e. Pet stopenj, vzpostavljenih za delovanje splošnega sistema, se načeloma ne bi smelo več uporabljati kot merilo za izključitev državljanov Unije iz področja uporabe Direktive 2005/36/ES, kadar bi bilo to v nasprotju z načelom vseživljenjskega učenja.
- (12) Prošnje za priznanje s strani strokovnjakov, ki prihajajo iz držav članic, v katerih njihov poklic ni reguliran in ki imajo eno leto poklicnih izkušenj, bi bilo treba obravnavati enako kot prošnje strokovnjakov iz držav članic, v katerih je njihov poklic reguliran. Njihove poklicne kvalifikacije bi bilo treba primerjati s poklicnimi kvalifikacijami, zahtevanimi v državi članici gostiteljici na podlagi ravni poklicnih kvalifikacij, ki jih določa Direktiva 2005/36/ES. Če obstajajo večje razlike, bi moral imeti pristojni organ možnost uvesti dopolnilne ukrepe. Mehanizmi za preverjanje teoretičnih znanj in praktičnih veščin, ki bi se lahko zahtevali kot dopolnilni ukrepi za dostop do poklica, bi morali zagotavljati načeli preglednosti in nepristranskosti in biti skladni z njima.
- (13) Če minimalni pogoji glede usposobljenosti za dostop do poklicev, ki jih ureja splošni sistem, niso harmonizirani, bi bilo treba državam članicam gostiteljicam še naprej omogočati, da uvedejo dopolnilni ukrep. Vsak tak ukrep bi moral biti sorazmeren ter zlasti upoštevati znanje, veščine in kompetence, ki jih je prosilec pridobil prek svojih poklicnih izkušenj ali vseživljenjskega učenja in ki jih je v ta namen uradno potrdil pristojni organ. Da bi lahko prosilec bolje razumel svoj položaj in zahteval pravni pregled pred nacionalnimi sodišči na podlagi Direktive 2005/36/ES, bi morala biti odločitev glede uvedbe dopolnilnega ukrepa ustrezno utemeljena.
- (14) Pregled Direktive 2005/36/ES je pokazal potrebo po posodobitvi in prožnejšem pojasnilu seznamov industrijskih, trgovinskih in obrtnih dejavnosti iz Priloge IV, pri čemer bi bilo treba za navedene dejavnosti ohraniti sistem avtomatičnega priznavanja, ki temelji na poklicnih izkušnjah. Priloga IV v sedanji obliki temelji na Mednarodni klasifikaciji industrijskih standardov vseh gospodarskih dejavnosti (ISIC) iz leta 1958 in ne odraža več sedanje strukture gospodarskih dejavnosti. Klasifikacija ISIC je bila od leta 1958 že večkrat pregledana. Zato bi Komisija morala imeti možnost prilagoditi Prilogo IV in tako ohraniti sistem avtomatičnega priznavanja.
- (15) Stalno strokovno izpopolnjevanje prispeva k varnemu in učinkovitemu delu strokovnjakov, ki imajo koristi od avtomatičnega priznavanja njihovih poklicnih kvalifikacij. Pomembno je spodbujati nadaljnjo krepitev stalnega strokovnega izpopolnjevanja za te poklice. Države članice bi morale zlasti spodbujati stalno strokovno izpopolnjevanje zdravnikov, zdravnikov specialistov, splošnih zdravnikov, medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, zobozdravnikov, zobozdravnikov specialistov, veterinarjev, babic, farmacevtov in arhitektov. Države članice bi morale ukrepe, ki jih sprejmejo za spodbujanje stalnega strokovnega razvoja za te poklice, sporočiti Komisiji ter z drugimi državami članicami izmenjati dobre prakse na tem področju. Stalni strokovni razvoj bi moral zajemati področje tehnike, znanosti, regulative in etike ter naj bi spodbudilo strokovnjake k vseživljenjskemu učenju, ki je pomembno za njihov poklic.
- (16) Sistem avtomatičnega priznavanja na podlagi usklajenih minimalnih zahtev usposabljanja je odvisen od pravočasne priglasitve novih ali spremenjenih dokazil o formalnih kvalifikacijah s strani držav članic in njihove objave s strani Komisije. V nasprotnem primeru imetniki takih kvalifikacij nimajo nobenega jamstva, da lahko koristijo avtomatično priznavanje. Da bi povečali preglednost in spodbudili pregled novo priglašeni nazivov, bi morale države članice zagotoviti informacije o trajanju in vsebini programov usposabljanja, ki morajo biti v skladu z minimalnimi zahtevami usposabljanja, določenih v Direktivi 2005/36/ES.
- (17) Kreditne točke evropskega sistema prenašanja in zbiranja kreditnih točk (ECTS) se že uporabljajo v veliki večini visokošolskih ustanov v Uniji, njihova uporaba pa postaja vedno pogostejša tudi pri programih za pridobitev kvalifikacij, potrebnih za izvajanje reguliranega poklica. Zato je treba uvesti možnost za izražanje trajanja programa tudi v kreditnih točkah ECTS. Ta možnost ne bi smela vplivati na druge zahteve glede avtomatičnega priznavanja. Ena kreditna točka ECTS ustreza 25–30 uram študija, za opravljeno akademsko leto pa se običajno zahteva 60 kreditnih točk.

- (18) V interesu zagotavljanja visoke ravni javnega zdravja in varnosti bolnikov v Uniji ter posodobitve Direktive 2005/36/ES je treba prilagoditi merila, ki se uporabljajo za opredelitev osnovnega usposabljanja zdravnikov, tako da bodo pogoji glede minimalnega števila let in ur postali kumulativni. Cilj te spremembe ni znižati zahtev glede osnovnega usposabljanja zdravnikov.
- (19) Da bi povečali mobilnost zdravnikov specialistov, ki so že pridobili naziv zdravnika specialista in se nato udeležijo drugega specialističnega usposabljanja, bi morale države članice imeti možnost, da odobrijo odstopanja od delov usposabljanja, če so bili deli drugega usposabljanja že opravljeni med preteklim programom specialističnega usposabljanja v državi članici. Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da znotraj določenih okvirov dovolijo takšna odstopanja za zdravniške specializacije, ki so zajete v sistemu avtomatičnega priznavanja.
- (20) Poklic medicinskih sester se je v zadnjih treh desetletjih precej razvil: zdravstvena oskrba na domu, uporaba kompleksnejših terapij in nenehen razvoj tehnologije terjajo zmožnost prevzemanja večje odgovornosti medicinskih sester. Pri usposabljanju medicinskih sester, ki je zaradi nacionalnih tradicij še vedno različno organizirano, bi bila potrebna trdnejša in k rezultatom usmerjena zagotovila, da je medicinska sestra med usposabljanjem pridobila določena znanja in veščine ter da zna uporabiti vsaj določene kompetence za izvajanje dejavnosti, ki so pomembne za poklic.
- (21) Da bi se lažje pripravili na kompleksne zahteve zdravstvenega varstva, ki jih morajo izpolnjevati pri svojem delu, bi morali kandidati pred začetkom usposabljanja za poklic babice imeti dobro splošno izobrazbo. Zato bi bilo treba pogoje za sprejem v usposabljanje bobic dvigniti na dvanajstletno splošno izobrazbo ali uspešno opravljeno preverjanje na enakovredni ravni, razen v primeru strokovnjakov, ki so že pridobili kvalifikacijo medicinske sestre za splošno nego. Usposabljanje bobic bi moralo dati boljša zagotovila, da je strokovnjak pridobil določena znanja in veščine, ki so potrebni za opravljanje dejavnosti babice v skladu z Direktivo 2005/36/ES.
- (22) Da bi poenostavili sistem avtomatičnega priznavanja zdravniških in zobozdravniških specializacij, bi morale biti take specializacije, če so skupne vsaj dvema petinama držav članic, zajete v Direktivi 2005/36/ES.
- (23) Večje število držav članic se je odločilo dovoliti dostop do vseh dejavnosti na področju farmacije in opravljanje
- teh dejavnosti na podlagi priznanja kvalifikacij za farmacevte, pridobljene v drugi državi članici od začetka veljavnosti Direktive 2005/36/ES. Takšno priznanje poklicne kvalifikacije, pridobljene v drugi državi članici, pa državi članici ne bi smelo preprečiti, da ohrani nediskriminatorna pravila, ki urejajo geografsko razporeditev lekarn na njenem ozemlju, ker Direktiva 2005/36/ES teh predpisov ne usklajuje. Vsako odstopanje od avtomatičnega priznavanja kvalifikacij, ki je v določeni državi članici še vedno potrebno, ne bi več smelo izključiti farmacevtov, ki jih je država članica že priznala z uporabo tega odstopanja in ki že določeno obdobje zakonito in dejansko delajo kot farmacevti na ozemlju te države članice.
- (24) Delovanje sistema avtomatičnega priznavanja je odvisno od zaupanja v pogoje glede usposobljenosti, ki podpirajo kvalifikacije strokovnjakov. Zato je pomembno, da minimalni pogoji glede usposobljenosti arhitektov odražajo nov razvoj na področju izobraževanja arhitektov, zlasti glede priznane potrebe po dopolnjevanju akademskega usposabljanja s poklicnimi izkušnjami pod nadzorom kvalificiranih arhitektov. Hkrati bi morali biti minimalni pogoji glede usposobljenosti dovolj prožni, da ne bi neupravičeno omejevali zmožnosti držav članic, da organizirajo svoje izobraževalne sisteme.
- (25) Direktiva 2005/36/ES bi morala z uvedbo skupnih načel usposabljanja spodbujati bolj avtomatično priznavanje poklicnih kvalifikacij za tiste poklice, ki trenutno od tega nimajo koristi. Pri tem bi bilo treba upoštevati pristojnost držav članic, da določijo poklicne kvalifikacije, potrebne za opravljanje poklicev na njihovem ozemlju, ter vsebine in organizacijo njihovega sistema izobraževanja in usposabljanja. Skupna načela usposabljanja bi morala biti v obliki skupnih okvirov za usposabljanje, ki temeljijo na skupnem sklopu znanja, veščin in kompetenc ali standardiziranih preizkusih usposobljenosti. Za skupne okvire za usposabljanje bi moralo biti mogoče tudi, da zajemajo specializirana področja, ki trenutno nimajo koristi od določb o avtomatičnem priznavanju na podlagi Direktive 2005/36/ES in ki se nanašajo na poklice, ki jih pokriva poglavje III naslova III in ki so omejeni na jasno določene posebne dejavnosti. Skupni okviri za usposabljanje za takšna specializirana področja, zlasti zdravniške specializacije, bi morali nuditi visoko raven javnega zdravja in varnosti bolnikov. Poklicne kvalifikacije, pridobljene na podlagi skupnih okvirov za usposabljanje, bi morale države članice avtomatično priznati. Poklicne organizacije, ki so reprezentativne na ravni Unije, in, pod določenimi pogoji, nacionalne poklicne organizacije ali ustrezni organi bi morali imeti možnost, da Komisiji predložijo predloge za skupna načela usposabljanja, da bi z nacionalnimi koordinatorji lahko izvedli ocene možnih posledic teh načel za nacionalne sisteme izobraževanja in usposabljanja ter za nacionalne predpise o urejanju dostopa do reguliranih poklicev.

- (26) Direktiva 2005/36/ES že določa obveznosti za strokovnjake, ki morajo imeti potrebno jezikovno znanje. Pregled izpolnjevanja te obveznosti je pokazal potrebo po pojasnitvi vloge pristojnih organov in delodajalcev, zlasti zaradi boljšega zagotavljanja varnosti bolnikov. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da po priznanju poklicne kvalifikacije preverijo znanje jezika. Zlasti za poklice, ki vplivajo na varnost bolnikov, je pomembno, da se, preden se strokovnjaku omogoči dostop do poklica v državi članici gostiteljici, preveri znanje jezika v skladu z Direktivo 2005/36/ES. Vendar bi moralo biti preverjanje jezikovnega znanja razumno in potrebno za zadevne poklice ter ne bi smelo biti namenjeno izključitvi strokovnjakov iz drugih držav članic s trga dela v državi članici gostiteljici. Za zagotovitev spoštovanja načela sorazmernosti in v interesu povečanja mobilnosti strokovnjakov v Uniji bi moralo biti preverjanje, ki ga neposredno izvede pristojni organ, ali se izvede pod njegovim nadzorom, omejeno na znanje enega uradnega ali enega upravnega jezika države članice gostiteljice, če je ta upravní jezik tudi uradni jezik Unije. To državi članici gostiteljici ne bi smelo preprečiti spodbujati strokovnjakov, da se pozneje naučijo še enega jezika, če je to potrebno za opravljanje načrtovane poklicne dejavnosti. Delodajalci bi morali še naprej imeti pomembno vlogo pri ugotavljanju, kateri jeziki so potrebni za opravljanje poklicne dejavnosti na njihovih delovnih mestih.
- (27) Nacionalni predpisi, ki so namenjeni urejanju dostopa do reguliranih poklicev, ne bi smeli predstavljati ovire za mobilnost mladih diplomantov. Zato bi bilo treba v primeru, ko diplomant opravi poklicno prakso v drugi državi članici, to prakso priznati, ko diplomant vloži prošnjo za dostop do reguliranega poklica v državi članici izvora. Priznanje poklicne prakse, opravljene v drugi državi članici, bi moralo temeljiti na jasnem pisnem opisu učnih ciljev in dodeljenih nalog, ki jih določi mentor praktikanta v državi članici gostiteljici. Države članice naj bi pri obravnavi vloge za dostop do reguliranega poklica upoštevale opravljene poklicne prakse v tretjih državah.
- (28) Direktiva 2005/36/ES uvaja sistem nacionalnih kontaktnih točk. Zaradi začetka veljavnosti Direktive 2006/123/ES ter vzpostavitve enotnih kontaktnih točk na podlagi te direktive obstaja nevarnost prekrivanja. Zato bi morale nacionalne kontaktne točke, vzpostavljene z Direktivo 2005/36/ES, postati centri za pomoč, ki bi se morali osredotočati na nudenje nasvetov in pomoči državljanom, tudi z osebnimi srečanji, s čimer bi zagotovili, da se dnevna uporaba pravil notranjega trga v zapletenih posameznih primerih državljanov spoštuje na nacionalni ravni. Po potrebi bi se centri za pomoč povezali s pristojnimi organi in centri za pomoč drugih držav članic. Glede evropske poklicne izkaznice bi morale države članice imeti možnost same odločiti o tem, ali bodo centri za pomoč delovali kot pristojni organ v državi članici izvora ali pa bodo pomagali pristojnemu organu pri obravnavi vlog za evropsko poklicno izkaznico in obdelavi posamezne datoteke prosilca, oblikovane v IMI (v nadaljnjem besedilu: datoteka IMI). Če zadevni poklic ni reguliran v državi članici izvora, lahko v okviru prostega opravljanja storitev centri za pomoč sodelujejo tudi pri izmenjavi informacij, ki so namenjene upravnemu sodelovanju.
- (29) Ta direktiva prispeva k zagotovitvi visoke ravni zdravja in varstva potrošnikov. Direktiva 2005/36/ES že določa podrobne obveznosti držav članic glede izmenjave informacij. Te obveznosti bi bilo treba okrepiti. V prihodnje se države članice ne bi smele samo odzivati na zahteve po informacijah, temveč bi morali biti njihovi pristojni organi tudi pooblašteni, da v okviru svojih pristojnosti proaktivno opozarjajo pristojne organe drugih držav članic o strokovnjakih, ki svojega poklica ne smejo več opravljati. Poseben sistem opozarjanja je v skladu z Direktivo 2005/36/ES nujen za zdravstvene delavce. To bi moralo veljati tudi za veterinarje ter za strokovnjake, ki opravljajo dejavnosti v zvezi z izobraževanjem mladostnikov, vključno s strokovnjaki v vzgoji in zgodnjem izobraževanju. Obveznost opozarjanja bi morala veljati samo za države članice, v katerih so ti poklici regulirani. Vse države članice bi morale biti opozorjene, če strokovnjak zaradi disciplinskega ukrepa ali kazenske obsodbe ne sme več, niti začasno, opravljati poklicnih dejavnosti v državi članici. Opozorilo bi moralo vsebovati vse razpoložljive podrobnosti o določenem ali nedoločenem času, v katerem velja omejitev ali prepoved. To opozorilo bi moralo biti sproženo prek IMI ne glede na to, ali je strokovnjak uveljavljal kakšno od pravic na podlagi Direktive 2005/36/ES oziroma ali je vložil prošnjo za priznanje njegovih poklicnih kvalifikacij z izdajo evropske poklicne izkaznice ali prek druge metode, določene z navedeno direktivo. Postopek opozarjanja bi moral biti skladen s pravom Unije o varstvu osebnih podatkov in temeljnih pravicah. Postopek opozarjanja ne bi smel nadomestiti ali prilagoditi dogovorov med državami članicami o sodelovanju na področju pravosodja in notranjih zadev. Prav tako se od pristojnih organov iz Direktive 2005/36/ES ne bi smelo zahtevati, da sodelujejo pri tem opozarjanju, ki je določeno z navedeno direktivo.
- (30) Ena od velikih težav, s katero se sooči državljan, ki želi delati v drugi državi članici, je zahtevnost in negotovost upravnih postopkov, v skladu s katerimi mora ravnati. Direktiva 2006/123/ES od držav članic že zahteva, da zagotovijo enostaven dostop do informacij in možnost zaključiti postopek prek enotnih kontaktnih točk. Če za državljanke, ki zaprosijo za priznavanje poklicnih kvalifikacij na podlagi Direktive 2005/36/ES, velja Direktiva 2006/123/ES, lahko že uporabijo enotne kontaktne točke. Vendar pa za iskalce zaposlitve in zdravstvene delavce Direktiva 2006/123/ES ne velja, razpoložljive

informacije pa so skope. Zato je treba z vidika uporabnika te informacije navesti in zagotoviti, da je dostop do njih enostaven. Države članice morajo prevzeti odgovornost na nacionalni ravni, pa tudi sodelovati med seboj in s Komisijo ter tako zagotoviti, da imajo strokovnjaki po vsej Uniji enostaven dostop do uporabniku prijaznih, večjezičnih informacij in lahko na preprost način zaključijo postopke prek enotnih kontaktnih točk ali ustreznih pristojnih organov. Na drugih spletnih straneh, na primer na portalu Tvoja Evropa, bi bilo treba dodati spletne povezave.

(31) Da bi dopolnili ali spremenili nekatere nebitne določbe Direktive 2005/36/ES, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s posodobitvijo znanj in veščin iz člena 21(6), posodobitvijo Priloge I, posodobitvijo in razjasnitvijo dejavnosti iz Priloge IV, spremembo točk 5.1.1 do 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V, prilagoditvijo minimalnih obdobj za specialistično medicinsko usposabljanje in specialistično zobozdravstveno usposabljanje, vključitvijo novih zdravniških specializacij v točko 5.1.3 Priloge V, spremembo seznamov iz točk 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 in 5.6.1 Priloge V, ter vključitvijo novih zobozdravniških specializacij v točko 5.3.3 Priloge V, določanjem pogojev uporabe skupnih okvirov za usposabljanje in določanjem pogojev uporabe skupnih preizkusov usposobljenosti. Zlasti je pomembno, da Komisija med svojim pripravljanim delom opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da se ustrezni dokumenti predložijo Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(32) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Direktive 2005/36/ES bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št.182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽¹⁾.

(33) Zaradi tehnične narave navedenih izvedbenih aktov bi bilo treba uporabiti postopek pregleda za sprejetje izvedbenih aktov glede uvedbe evropskih poklicnih izkaznic za določene poklice, oblike evropske poklicne izkaznice, obdelave pisnih prošenj, prevodov, ki jih mora prosilec predložiti za podporo prošnji za evropsko poklicno izkaznico, podrobnosti dokumentov, ki so v skladu z Direktivo 2005/36/ES potrebni za vložitev popolne prošnje, postopkov za izvedbo in obdelavo plačil za to izkaznico, pravil kako, kdaj in za katere dokumente lahko

pristojni organi zahtevajo overjene kopije za zadevni poklic, tehničnih specifikacij in ukrepov, potrebnih za zagotavljanje celovitosti, zaupnosti in točnosti informacij na evropski poklicni izkaznici in v datoteki IMI, pogojev in postopkov za izdajo evropske poklicne izkaznice, pravil glede pogojev za dostop do datoteke IMI, tehničnih sredstev in postopkov za preverjanje pristnosti in veljavnosti evropske poklicne izkaznice ter uporabe mehanizma za opozarjanje.

(34) Komisija bi morala z izvedbenimi akti in, ob upoštevanju njihovih posebnih značilnosti, brez uporabe Uredbe (EU) št.182/2011 zavrtni zahtevano posodobitev Priloge I, kadar pogoji iz Direktive 2005/36/ES niso izpolnjeni, prositi zadevno državo članico, naj ne uporabi odstopanja glede izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom poklicne usposobljenosti, kadar to odstopanje ni primerno ali ni v skladu s pravom Unije, zavrtni zahtevane spremembe točk 5.1.1 do 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ali 5.7.1 Priloge V, kadar pogoji iz Direktive 2005/36/ES niso izpolnjeni, pripraviti seznam nacionalnih poklicnih kvalifikacij in nacionalnih poklicnih nazivov, ki koristijo avtomatično priznavanje v okviru skupnega okvira za usposabljanje, pripraviti seznam držav članic, v katerih bodo organizirani skupni preizkusi usposobljenosti, ter seznam pogostosti v koledarskem letu in drugih dogovorov, ki so potrebni za izvedbo skupnih preizkusov usposobljenosti, ter zadevnim državam članicam za določen čas dovoliti odstopanje od ustreznih določb Direktive 2005/36/ES.

(35) Na podlagi pozitivnih izkušenj z medsebojnim ocenjevanjem v okviru Direktive 2006/123/ES bi bilo treba podoben sistem ocenjevanja vključiti tudi v Direktivo 2005/36/ES. Države članice bi morale priglasiti poklice, ki jih regulirajo, in navesti razloge za njihovo reguliranje, o svojih ugotovitvah pa razpravljati med seboj. Tak sistem bi pripomogel k večji preglednosti na trgu poklicnih storitev.

(36) Komisija bi morala v določenem času oceniti sistem priznavanja, ki se uporablja za dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, izdana v Romuniji. Takšna ocena bi morala temeljiti na rezultatih posebnega dopolnilnega programa, ki bi ga morala Romunija ustanoviti v skladu s svojimi nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi in za katerega bi morala stopiti v stik z drugimi državami članicami in Komisijo. Namen takšnega posebnega dopolnilnega programa bi moral omogočiti udeležencem programa, da nadgradijo svoje poklicne kvalifikacije, da bodo uspešno izpolnili vse minimalne zahteve usposabljanja, določene v Direktivi 2005/36/ES.

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

(37) Ker ciljev te direktive, in sicer racionalizacije, poenostavitve in izboljšanja pravil za priznavanje poklicnih kvalifikacij, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj bi tako prišlo do razhajajočih se zahtev in postopkovnih ureditev, ki bi še povečale regulativno zapletenost in povzročile neupravičene ovire za mobilnost strokovnjakov, temveč se zaradi skladnosti, preglednosti in ustreznosti lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(38) V skladu s Skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitenih dokumentih ⁽¹⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrežajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.

(39) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾, ki je svoje mnenje podal 8. marca 2012 ⁽³⁾.

(40) Direktivo 2005/36/ES in Uredbo (EU) št. 1024/2012 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2005/36/ES

Direktiva 2005/36/ES se spremeni:

(1) v členu 1 se doda naslednji odstavek:

„Ta direktiva določa tudi pravila glede delnega dostopa do reguliranega poklica in priznavanja poklicnega usposabljanja, opravljenega v drugi državi članici.“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Ta direktiva se uporablja tudi za vse državljane države članice, ki so opravljali poklicno usposabljanje zunaj države članice izvora.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Ta direktiva se ne uporablja za notarje, ki so imenovani z aktom vlade.“;

(3) člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točki (f) in (h) se nadomestita z naslednjim:

„(f) ‚poklicne izkušnje‘: dejansko in zakonito opravljanje zadevnega poklica v državi članici, s polnim delovnim časom ali enakovrednim krajšim delovnim časom;

(h) ‚preizkus poklicne usposobljenosti‘: preizkus, omejen na prosilčevo poklicno znanje, veščine in kompetence, ki ga opravijo ali priznajo pristojni organi države članice gostiteljice, da bi ocenili prosilčevo zmožnost za opravljanje reguliranega poklica v tej državi članici.

Da bi omogočili opravljanje tega preizkusa, pristojni organi na podlagi primerjave izobrazbe in usposobljenosti, ki se zahteva v državi članici gostiteljici, z izobrazbo in usposobljenostjo, ki jo je pridobil prosilec, sestavijo seznam predmetov, ki niso zajeti v diplomi ali drugih dokazilih o formalnih kvalifikacijah, ki jih ima prosilec.

Pri preizkusu poklicne usposobljenosti je treba upoštevati, da prosilec v državi članici izvora ali državi članici, iz katere prihaja, velja za usposobljenega strokovnjaka. Preizkus zajema predmete s seznama, katerih poznavanje je bistveno za opravljanje zadevnega poklica v

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ UL C 137, 12.5.2012, str. 1.

državi članici gostiteljici. Preizkus lahko zajema tudi poznavanje poklicnih pravil, ki veljajo za to dejavnost v državi članici gostiteljici.

Podrobno prijavo za preizkus poklicne usposobljenosti in status prosilca v državi članici gostiteljici, ki se želi pripraviti za preizkus poklicne usposobljenosti v tej državi članici, določijo pristojni organi te države članice.“;

(ii) dodajo se naslednje točke:

„(j) ‚poklicno usposabljanje‘: brez poseganja v člen 46(4) obdobje nadzorovane strokovne prakse, ki je pogoj za dostop do reguliranega poklica in se lahko izvaja med izobraževanjem, ki se konča z diplomom, ali po njem;

(k) ‚evropska poklicna izkaznica‘: elektronsko potrdilo, ki dokazuje, da strokovnjak izpolnjuje vse potrebne pogoje za začasno in občasno opravljanje storitev v državi članici gostiteljici, ali priznanje poklicnih kvalifikacij za ustanovitev v državi članici gostiteljici;

(l) ‚vseživljenjsko učenje‘: vse oblike splošnega izobraževanja, poklicnega izobraževanja in usposabljanja, neformalno in priložnostno učenje skozi vse življenje, ki izboljša sposobnosti z vidika znanja, veščin in kompetenc, ki lahko zajemajo tudi poklicno etiko;

(m) ‚prevladujoči razlogi splošnega pomena‘: razlogi, ki so kot taki priznani v sodni praksi Sodišča Evropske unije;

(n) ‚evropski sistem prenašanja in zbiranja kreditnih točk ali točke ECTS‘: sistem kreditnih točk v visokošolskem izobraževanju, ki se uporablja v evropskem visokošolskem prostoru.“;

(b) v odstavku 2 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vsakič, ko država članica podeli priznanje združenju ali organizaciji iz prvega pododstavka, o tem obvesti Komisijo. Komisija preuči, ali to združenje ali organizacija izpolnjuje pogoje iz drugega pododstavka. Da bi se ustrezno upoštevalo regulativno dogajanje v državah članicah, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s posodobitvijo Priloge I, kadar so izpolnjeni pogoji iz drugega pododstavka.

Kadar pogoji iz drugega pododstavka niso izpolnjeni, Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim zavrne zahtevano posodobitev Priloge I.“;

(4) člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Priznavanje poklicnih kvalifikacij s strani države članice gostiteljice omogoča upravičencem dostop do tistega poklica v tej državi članici, za katerega so usposobljeni v državi članici izvora, in njegovo opravljanje v državi članici gostiteljici pod enakimi pogoji, kot veljajo za njene državljane.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Z odstopanjem od odstavka 1 se delni dostop do poklica v državi članici gostiteljici dovoli pod pogoji iz člena 4f.“;

(5) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 4a

Evropska poklicna izkaznica

1. Države članice imetnikom poklicne kvalifikacije na zahtevo izdajo evropsko poklicno izkaznico pod pogojem, da je Komisija sprejela ustrezne izvedbene akte iz odstavka 7.

2. Kadar se za posamezni poklic z izvedbenimi akti v skladu z odstavkom 7 uvede evropska poklicna izkaznica, lahko zadevni imetnik poklicne kvalifikacije zaprosi zanj ali izkoristi postopke iz naslovov II in III.

3. Države članice zagotovijo, da imetnik evropske poklicne izkaznice uživa vse pravice, ki izhajajo iz členov 4b do 4e.

4. Kadar namerava imetnik poklicne kvalifikacije opravljati storitve iz naslova II, ki niso storitve iz člena 7(4), evropsko poklicno izkaznico izda pristojni organ države članice izvora v skladu s členoma 4b in 4c. Evropska poklicna izkaznica lahko, kjer je ustrezno, pomeni prijavo iz člena 7.

5. Kadar namerava imetnik poklicne kvalifikacije ustanoviti sedež v drugi državi članici na podlagi poglavij I do IIIa naslova III ali opravljati storitve na podlagi člena 7(4), pristojni organ države članice izvora izvede vse pripravljalne ukrepe v zvezi s posamezno prosilčevo datoteko v informacijskem sistemu za notranji trg (IMI) (datoteka IMI), kakor je določeno v členih 4b in 4d. Pristojni organ države članice gostiteljice v skladu s členoma 4b in 4d izda evropsko poklicno izkaznico.

Za namen ustanavljanja izdaja evropske poklicne izkaznice ne podeljuje avtomatične pravice do izvajanja posameznega poklica, če v državi članici gostiteljici že pred uvedbo evropske poklicne izkaznice za posamezni poklic veljajo zahteve za registracijo ali drugi nadzorni postopki.

6. Države članice določijo organe, pristojne za obdelavo datotek IMI in izdajo evropskih poklicnih izkaznic. Ti organi zagotovijo nepristransko, objektivno in pravočasno obravnavo prošelj za evropske poklicne izkaznice. Centri za pomoč iz člena 57b lahko prav tako delujejo kot pristojni organ. Države članice zagotovijo, da pristojni organi in centri za pomoč državljanem, vključno z morebitnimi prosilci, seznanijo z delovanjem in dodano vrednostjo evropske poklicne izkaznice za poklice, za katere je na voljo.

7. Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi enotno uporabo določb o

evropski poklicni izkaznici za tiste poklice, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega pododstavka tega odstavka, vključno z ukrepi, ki urejajo obliko evropske poklicne izkaznice, obdelavo pisnih prošelj, prevode, ki jih mora prosilec posredovati za podporo prošnji za evropsko poklicno izkaznico, podrobnosti glede dokumentacije, zahtevane po členu 7(2) ali Prilogi VII za popolnost prošelj in postopkov za izdelavo evropske poklicne izkaznice in izvedbo plačil, ob upoštevanju posebnosti poklica. Komisija z izvedbenimi akti tudi določi, kako, kdaj in za katere dokumente lahko pristojni organi zahtevajo overjene kopije v skladu z drugim pododstavkom člena 4b(3) ter člena 4d(2) in (3) za ta poklic.

Za uvedbo evropske poklicne izkaznice za posamezni poklic s sprejetem ustreznih izvedbenih aktov iz prvega pododstavka veljajo vsi naslednji pogoji:

(a) v tem poklicu je velika mobilnost ali potencial za veliko mobilnost;

(b) ustrezne zainteresirane strani so izrazile dovolj interesa za to;

(c) poklic ali izobrazba in usposabljanje za ta poklic je reguliran v velikem delu držav članic.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).

8. Morebitne pristojbine, ki jih morajo prosilci plačati zaradi upravnih postopkov za izdajo evropske poklicne izkaznice, so razumne, sorazmerne in v skladu s stroški, ki jih imata država članica izvora in država članica gostiteljica, ter ne odvrtaajo od oddaje prošelj za evropsko poklicno izkaznico.

Člen 4b

Prošnja za evropsko poklicno izkaznico in oblikovanje datoteke IMI

1. Država članica izvora omogoči, da lahko imetnik poklicne kvalifikacije zaprosi za evropsko poklicno izkaznico prek spletnega orodja, ki ga zagotovi Komisija in v

katerem se za prosilca avtomatično ustvari datoteka IMI. Kadar država članica izvora omogoča tudi pisne prošnje, uvede ureditev, potrebno za oblikovanje datoteke IMI, vse informacije, ki jih je treba poslati prosilcu, in za izdajo evropske poklicne izkaznice.

2. Prošnjam morajo biti po potrebi priloženi dokumenti, zahtevani v izvedbenih aktih, sprejetih po členu 4a(7).

3. Pristojni organ države članice izvora v enem tednu po prejetju prošnje potrdi njen prejem in prosilca nemudoma obvesti o morebitnih manjkajočih dokumentih.

Kadar je ustrezno, pristojni organ države članice izvora izda vsa dodatna potrdila, ki se zahtevajo v tej direktivi. Preveri tudi, ali je prosilec v državi članici izvora zakonito ustanovljen in ali so vsi potrebni dokumenti, izdani v državi članici izvora, veljavni in verodostojni. Če obstajajo utemeljeni pomisleki, se pristojni organ države članice izvora posvetuje z ustreznim organom in lahko od prosilca zahteva overjene kopije dokumentov. Če isti prosilec vloži naknadno prošnjo, pristojni organi države članice izvora in države članice gostiteljice ne smejo zahtevati ponovne vložitve dokumentov, ki jih datoteka IMI že vsebuje in so še veljavni.

4. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme tehnične specifikacije, ukrepe, potrebne za zagotavljanje celovitosti, zaupnosti in točnosti informacij na evropski poklicni izkaznici in v datoteki IMI, ter pogoje in postopke za izdajo evropske poklicne izkaznice imetniku, vključno z možnostjo prenosa ali posodobitve datoteke IMI. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).

Člen 4c

Evropska poklicna izkaznica za začasno in občasno opravljanje storitev, ki niso storitve iz člena 7(4)

1. Pristojni organ države članice izvora preveri prošnjo in dokazila v datoteki IMI ter v treh tednih izda evropsko poklicno izkaznico za začasno in občasno opravljanje storitev, ki niso storitve iz člena 7(4). To obdobje začne

teči po prejetju manjkajočih dokumentov iz prvega pododstavka člena 4b(3) ali, če niso bili zahtevani dodatni dokumenti, po preteku enotedenskega obdobja iz navedenega pododstavka. Evropsko poklicno izkaznico nato nemudoma posreduje pristojnemu organu zadevne države članice gostiteljice in ustrezno obvesti prosilca. Država članica gostiteljica naslednjih 18 mesecev ne sme zahtevati nadaljnje prijave na podlagi člena 7.

2. Na odločitev pristojnega organa države članice izvora ali kadar odločitev v obdobju treh tednov iz odstavka 1 ni sprejeta, se lahko vloži pritožba v skladu z nacionalnim pravom.

3. Če želi imetnik evropske poklicne izkaznice opravljati storitve v drugih državah članicah, kot so tiste, ki so prvotno navedene v prošnji iz odstavka 1, sme zaprositi za razširitev. Če želi imetnik po preteku obdobja 18 mesecev iz odstavka 1 še naprej opravljati storitve, o tem ustrezno obvesti pristojni organ. Imetnik izkaznice v vsakem primeru posreduje tudi vse informacije o vsebinskih spremembah položaja, opisanega v datoteki IMI, ki bi jih utegnil v skladu z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s členom 4a(7) zahtevati pristojni organ države članice izvora. Pristojni organ države članice izvora posodobljeno evropsko poklicno izkaznico posreduje zadevnim državam članicam gostiteljicam.

4. Evropska poklicna izkaznica velja na celotnem ozemlju zadevne države članice gostiteljice, dokler ima njen imetnik pravico do opravljanja storitev na podlagi dokumentov in informacij iz datoteke IMI.

Člen 4d

Evropska poklicna izkaznica za ustanovitev ter začasno in občasno opravljanje storitev na podlagi člena 7(4)

1. Pristojni organ države članice izvora v enem mesecu preveri verodostojnost in veljavnost dokumentov v datoteki IMI zaradi izdaje evropske poklicne izkaznice za ustanovitev ali za začasno in občasno opravljanje storitev po členu 7(4). To obdobje začne teči po prejetju manjkajočih dokumentov iz prvega pododstavka člena 4b(3) ali, če niso bili zahtevani dodatni dokumenti, po preteku enotedenskega obdobja iz navedenega pododstavka. Prošnjo nato

nemudoma pošlje pristojnemu organu države članice gostiteljice. Država članica izvora prosilca obvesti o statusu prošnje, obenem pa jo posreduje državi članici gostiteljici.

2. V primerih iz členov 16, 21, 49a in 49b država članica gostiteljica v enem mesecu od prejema prošnje, ki jo je posredovala država članica izvora, odloči o tem, ali bo izdala evropsko poklicno izkaznico na podlagi odstavka 1. Če obstajajo utemeljeni pomisleki, lahko država članica gostiteljica od države članice izvora zahteva dodatne informacije ali priložitev overjene kopije dokumenta, slednja pa jih posreduje najpozneje dva tedna po predloženi zahtevi. Ne glede na kakršno koli zahtevo se ob upoštevanju drugega pododstavka odstavka 5 uporabi enomesečni rok.

3. V primerih iz člena 7(4) in člena 14 država članica gostiteljica v dveh mesecih od prejema prošnje, ki jo posreduje država članica izvora, odloči o tem, ali bo izdala evropsko poklicno kartico ali pa bo za imetnika poklicne kvalifikacije uvedla dopolnilne ukrepe. Če obstajajo utemeljeni pomisleki, lahko država članica gostiteljica od države članice izvora zahteva dodatne informacije ali priložitev overjene kopije dokumenta, slednja pa jih posreduje najpozneje dva tedna po predloženi zahtevi. Ne glede na zahtevo se ob upoštevanju drugega pododstavka odstavka 5 uporabi dvomesečni rok.

4. V primeru, da država članica gostiteljica ne prejme zahtevanih informacij, ki jih sme v skladu s to direktivo za izdajo evropske poklicne izkaznice zahtevati od države članice izvora ali prosilca, lahko zavrne izdajo izkaznice. Taka zavrnitev se ustrezno utemelji.

5. Kadar država članica gostiteljica v rokih iz odstavkov 2 in 3 tega člena ne sprejme odločitve ali ne organizira preizkusa poklicne usposobljenosti po členu 7(4), se šteje, da je bila evropska poklicna izkaznica izdana, in se prek IMI avtomatično pošlje zadevnemu imetniku poklicne kvalifikacije.

Država članica gostiteljica ima možnost, da za dva tedna podaljša roke iz odstavkov 2 in 3 za avtomatično izdajo evropske poklicne izkaznice. Razlog za podaljšanje obrazloži in o tem obvesti prosilca. Takšno podaljšanje se lahko

ponovi samo enkrat in samo, če je nujno potrebno, predvsem iz razlogov javnega zdravja ali zaradi varnosti prejemnikov storitev.

6. Ukrepi, ki jih država članica izvora sprejme v skladu z odstavkom 1, nadomeščajo vse prošnje za priznanje poklicnih kvalifikacij na podlagi nacionalnega prava države članice gostiteljice.

7. Na odločitve države članice izvora in države članice gostiteljice na podlagi odstavkov 1 do 5 ali odsotnost odločitve države članice izvora se lahko vložijo pritožba v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice.

Člen 4e

Obdelava in dostop do podatkov v zvezi z evropsko poklicno izkaznico

1. Brez poseganja v domnevo nedolžnosti pristojni organi države članice izvora in države članice gostiteljice pravočasno posodobijo ustrezno datoteko IMI z informacijami o sprejetih disciplinskih ukrepih ali kazenskih sankcijah, ki se vežejo na prepoved ali omejitev in ki vplivajo na opravljanje dejavnosti imetnika evropske poklicne izkaznice na podlagi te direktive. Pri tem spoštujejo pravila o varstvu osebnih podatkov, določena v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (*) in Direktivi 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (**). Take posodobitve vključujejo izbris informacij, ki niso več potrebne. Imetnik evropske poklicne izkaznice in pristojni organi, ki imajo dostop do ustrezne datoteke IMI, so nemudoma obveščeni o vseh spremembah. Ta obveznost ne posega v obveznost držav članic glede opozarjanja iz člena 56a.

2. Vsebina posodobljenih informacij iz odstavka 1 je omejena na naslednje:

(a) identiteta strokovnjaka;

(b) zadevni poklic;

(c) informacije o nacionalnem organu ali sodišču, ki je sprejel odločitev o omejitvi ali prepovedi;

(d) obseg omejitve ali prepovedi ter

(e) obdobje, za katero velja omejitev ali prepoved.

3. Dostop do informacij v datoteki IMI je omejen na pristojne organe države članice izvora in gostiteljice v skladu z Direktivo 95/46/ES. Pristojni organ obvesti imetnika evropske poklicne izkaznice na njegovo zahtevo o vsebini datoteke IMI.

4. Informacije, ki jih vključuje evropska poklicna izkaznica, so omejene na informacije, potrebne za preverjanje pravice njenega imetnika do opravljanja poklica, za katerega je bila izkaznica izdana, zlasti na ime imetnika, priimek, datum in kraj rojstva, poklic, formalne kvalifikacije in veljavni sistem, vključene pristojne organe, številko izkaznice, varnostne zahteve in navedbo veljavnega dokazila identitete. Informacije o pridobljenih poklicnih izkušnjah ali opravljenih dopolnilnih ukrepih imetnika evropske poklicne izkaznice se vključijo v datoteko IMI.

5. Osebni podatki v datoteki IMI se smejo obdelovati, dokler je to potrebno za postopek priznavanja in za dokazilo priznanja ali prenosa prijave iz člena 7. Države članice zagotovijo, da ima imetnik evropske poklicne izkaznice pravico kadar koli in brezplačno zahtevati popravek netočnih ali nepopolnih podatkov, izbris ali blokado zadevne datoteke IMI. Imetnika se o tej pravici obvesti ob izdaji evropske poklicne izkaznice, in opomni vsaki dve leti po tem. Kadar je bila prva prošnja za evropsko poklicno izkaznico vložena po spletu, pošlje IMI opomnik avtomatično.

Če se zaprosi za izbris datoteke IMI, ki je povezana z evropsko poklicno izkaznico, izdano za ustanovitev ali začasno in občasno izvajanje storitev po členu 7(4), pristojni organ države članice gostiteljice imetniku poklicne kvalifikacije izda dokazilo o priznanju njegove poklicne kvalifikacije.

6. V zvezi z obdelavo osebnih podatkov na evropski poklicni izkaznici in v vseh datotekah IMI se ustrezni pristojni organi držav članic štejejo za nadzornike v smislu

točke (d) člena 2 Direktive 95/46/ES. Komisija se glede njenih obveznosti iz odstavkov 1 do 4 tega člena in obdelave osebnih podatkov iz teh členov šteje za nadzornika v smislu točke (d) člena 2 Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (***) .

7. Brez poseganja v odstavek 3 države članice gostiteljice zagotovijo, da lahko delodajalci, potrošniki, bolniki, javni organi in druge zainteresirane strani preverijo verodostojnost in veljavnost evropske poklicne izkaznice, ki jim jo predloži imetnik izkaznice.

Komisija z izvedbenimi akti določi pravila za dostop do datoteke IMI ter tehnična sredstva in postopke za preverjanje iz prvega pododstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).

Člen 4f

Delni dostop

1. Pristojni organ države članice gostiteljice odobri delni dostop do poklicne dejavnosti na svojem ozemlju za vsak primer posebej in samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) strokovnjak je popolnoma kvalificiran, da v državi članici izvora opravlja poklicno dejavnost, za katero je mogoče v državi članici gostiteljici odobriti delni dostop;

(b) razlike med poklicno dejavnostjo, ki se zakonito izvaja v državi članici izvora, in reguliranim poklicem v državi članici gostiteljici so same po sebi tako velike, da bi moral prosilec, če bi želel imeti dostop do popolnega reguliranega poklica v državi članici gostiteljici, ob uvedbi dopolnilnih ukrepov opraviti popoln program izobraževanja in usposabljanja, zahtevan v državi članici gostiteljici;

(c) poklicna dejavnost je lahko objektivno ločena od drugih dejavnosti, ki spadajo v regulirani poklic v državi članici gostiteljici.

Pristojni organ države članice gostiteljice za namene točke (c) upošteva, ali se lahko poklicna dejavnost v državi članici izvora izvaja samostojno.

2. Delni dostop se lahko zavrne, če je zavrnitev upravičena zaradi prevladujočih razlogov v splošnem interesu, če lahko zagotavlja uresničitev zastavljenega cilja in ne presega tega, kar je nujno potrebno za njegovo uresničitev.

3. Vloge za ustanovitev v državi članici gostiteljici se preverijo v skladu s poglavji I in IV naslova III.

4. Vloge za opravljanje začasnih in občasnih storitev v državi članici gostiteljici v zvezi s poklicnimi dejavnostmi, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost, se preverijo v skladu z naslovom II.

5. Z odstopanjem od šestega pododstavka člena 7(4) in člena 52(1) se po odobritvi delnega dostopa poklicna dejavnost opravlja pod poklicnim nazivom države članice izvora. Država članica gostiteljica lahko zahteva uporabo poklicnega naziva v svojih uradnih jezikih. Strokovnjaki, ki jim je odobren delni dostop, prejemnikom storitev jasno navedejo obseg svojih poklicnih dejavnosti.

6. Ta člen se ne uporablja za strokovnjake, ki izkoristijo avtomatično priznavanje svojih poklicnih kvalifikacij po poglavjih II, III in IIIa naslova III.

(*) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

(**) UL L 201, 31.7.2002, str. 37.

(***) UL L 8, 12.1.2001, str. 1.“;

(7) člen 7 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) točki (d) in (e) se nadomestita z naslednjim:

„(d) v primerih iz točke (b) člena 5(1) kakršna koli dokazila, da je ponudnik storitev opravljal zadevno dejavnost vsaj eno leto v obdobju predhodnih desetih let;

(e) za poklice na področju varovanja, v zdravstvenem sektorju in za poklice, povezane z izobraževanjem mladostnikov, vključno z vzgojo otrok in zgodnjim izobraževanjem, potrdilo o tem, da ponudniku niso niti začasno niti dokončno odvzete pravice do opravljanja poklica, in o nekaznovanosti, če država članica isto zahteva za svoje državljane;“;

(ii) dodajo se naslednje točke:

„(f) pri poklicih, ki vplivajo na varnost bolnikov, izjava o prosilčevem znanju jezika, ki je potreben za izvajanje poklica v državi članici gostiteljici;

(g) pri poklicih, ki zajemajo dejavnosti iz člena 16 in ki jih je država članica priglasila v skladu s členom 59(2), potrdilo o naravi in trajanju dejavnosti, ki ga izda pristojni organ ali organ države članice, kjer ima ponudnik storitev sedež.“;

(6) v členu 5(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) kadar ponudnik storitev opravlja storitev drugje, če je ta poklic opravljal v eni ali več državah članicah vsaj eno leto v obdobju zadnjih desetih let pred opravljanjem storitev, če poklic v državi članici sedeža ni reguliran. Pogoji enoletnega opravljanja poklica se ne uporabljajo, če sta poklic ali izobraževanje in usposabljanje za ta poklic regulirana.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Zahtevana izjava, ki jo ponudnik storitev predloži v skladu z odstavkom 1, mu omogoča dostop do storitvene dejavnosti ali izvajanja te dejavnosti na celotnem ozemlju zadevne države članice. Država članica sme zahtevati dodatne informacije iz odstavka 2 v zvezi s poklicnimi kvalifikacijami ponudnika storitev, če:

- (a) je poklic na delih ozemlja te države članice drugače reguliran;
 - (b) ta ureditev velja tudi za vse državljane te države članice;
 - (c) so razlike v ureditvi utemeljene s prevladujočimi razlogi splošnega interesa – v zvezi z javnim zdravjem ali varnostjo prejemnikov storitev ter
 - (d) država članica teh informacij ne more pridobiti na drug način.“;
- (c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za prvo opravljanje storitev v primeru reguliranih poklicev, ki vplivajo na javno zdravje ali na varnost in za katere ne velja avtomatično priznavanje v skladu s poglavjem II, III ali IIIa naslova III, lahko pristojni organ države članice gostiteljice preveri poklicne kvalifikacije ponudnika storitev pred prvim opravljanjem storitev. Tako predhodno preverjanje je mogoče le, kadar je namen preverjanja preprečiti resno škodo za zdravje ali varnost prejemnika storitev zaradi nezadostne poklicne kvalifikacije ponudnika storitev in kadar preverjanje ne presega tistega, kar je potrebno za ta namen.

Pristojni organ najpozneje en mesec po prejemu prijave in spremnih dokumentov iz odstavkov 1 in 2 obvesti ponudnika storitev o svoji odločitvi, da:

- (a) ne bo preveril njegovih poklicnih kvalifikacij;
- (b) po preveritvi njegovih poklicnih kvalifikacij:
 - (i) od ponudnika storitev zahteva preizkus poklicne usposobljenosti; ali
 - (ii) dovoljuje opravljanje storitev.

Kadar se pojavi težava, ki bi lahko povzročila zamudo pri sprejetju odločitve na podlagi drugega pododstavka,

pristojni organ v istem roku obvesti ponudnika storitev o razlogu za zamudo. Težava se razreši v enem mesecu po tem obvestilu, odločitev pa se dokončno sprejme v dveh mesecih po razrešitvi težave.

Kadar obstaja bistvena razlika med poklicnimi kvalifikacijami ponudnika storitev in usposobljenostjo, ki se zahteva v državi članici gostiteljici, pri čemer je ta razlika tako velika, da ogroža javno zdravje ali varnost in je poklicne izkušnje ali znanje, veščine in kompetence ponudnika storitev, pridobljene v vseživljenjskem učenju, katere je ustrezni organ ovrednotil in potrdil, ne morejo nadomestiti, država članica gostiteljica ponudniku storitev omogoči, da zlasti s preizkusom poklicne usposobljenosti iz točke (b) drugega pododstavka dokaže, da je pridobil manjkajoča znanja, veščine ali kompetence. Država članica gostiteljica na tej podlagi sprejme odločitev o tem, ali dovoli opravljanje storitev. Vsekakor mora biti mogoče storitev opravljati v enem mesecu od odločitve, sprejete v skladu z drugim pododstavkom.

Če se pristojni organ v rokih, določenih v drugem in tretjem pododstavku, ne odzove, se storitev lahko opravlja.

Če se poklicne kvalifikacije preverijo v skladu s tem odstavkom, se storitev opravlja pod poklicnim nazivom države članice gostiteljice.“;

- (8) v členu 8 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko v primeru utemeljenih pomislekov zaprosijo pristojne organe države članice sedeža, da jim posredujejo kakršne koli informacije, povezane z zakonitostjo ustanovitve izvajalca storitev in njegovim primernim obnašanjem, kakor tudi o disciplinski ali poklicni nekaznovanosti. V primeru, da se pristojni organi države članice gostiteljice odločijo preveriti poklicne kvalifikacije ponudnika storitev, lahko pristojne organe države članice sedeža zaprosijo za informacije o programih izobraževanja, ki jih je opravil ponudnik storitev, v tolikšnem obsegu, da lahko ocenijo pomembne razlike, ki bi lahko škodile javnemu zdravju ali varnosti. Pristojni organi države članice sedeža te informacije sporočijo v skladu s členom 56. V primeru nereguliranih poklicev v državi članici izvora lahko te informacije sporočijo tudi centri za pomoč iz člena 57b.“;

(9) člen 11 se spremeni:

(b) drugi odstavek se črta.

(a) prvi odstavek se spremeni:

(10) v členu 12 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

(i) uvodni del se nadomesti z naslednjim:

„Za namene člena 13 in člena 14(6) se ravni poklicnih kvalifikacij določijo, kot sledi:“;

„Vsa dokazila o formalnih kvalifikacijah ali sklop dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda pristojni organ v državi članici in ki potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje v Uniji, redno ali s krajšim delovnim časom, v okviru ali zunaj formalnih programov, ter jih navedena država članica prizna na enakovredni ravni in imetniku podeljuje enake pravice dostopa do ali opravljanja poklica ali ki pomenijo pripravo za opravljanje poklica, se obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah iz člena 11, vključno z zadevno ravno.“;

(ii) v točki (c) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) regulirano izobraževanje in usposabljanje ali v primeru reguliranega poklica poklicno usposabljanje s posebno strukturo, s sposobnostmi, ki presegajo tiste, določene za raven b, enakovredno ravni usposabljanja, določeni pod točko (i), če tako usposabljanje zagotavlja primerljiv poklicni standard ter ki pripravi udeleženca usposabljanja za primerljivo raven odgovornosti in nalog, če je diplomi priloženo potrdilo države članice izvora;“;

(11) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

(iii) točki (d) in (e) se nadomestita z naslednjim:

„(d) diploma, ki potrjuje, da je imetnik uspešno zaključil usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj tri leta in največ štiri leta ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednim številom kreditnih točk ECTS, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi na enaki ravni in po potrebi uspešno opravljeno poklicno usposabljanje, zahtevano poleg posrednješolskega programa;“;

„Člen 13

Pogoji za priznavanje

1. Če se za dostop do in opravljanje reguliranega poklica v državi članici gostiteljici zahtevajo posebne poklicne kvalifikacije, pristojni organ navedene države članice prosilcem dovoli dostop do in opravljanje tega poklica pod enakimi pogoji, kot veljajo za državljane navedene države članice, če imajo potrdilo o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah iz člena 11, ki jih zahteva druga država članica za dostop do in opravljanje tega poklica na njenem ozemlju.

Potrdila o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah izda pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi navedene države članice.

(e) diploma, ki potrjuje uspešno zaključeno usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj štiri leta ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednim številom kreditnih točk ECTS, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi na enaki ravni, in po potrebi uspešno opravljeno poklicno usposabljanje, zahtevano poleg posrednješolskega programa.“;

2. Dostop do in opravljanje poklica, kakor je opisano v odstavku 1, se dovoli tudi prosilcem, ki so opravljali zadevni poklic s polnim delovnim časom eno leto ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom v obdobju predhodnih desetih let v drugi državi članici, ki tega poklica ne regulira, in ki imajo eno ali več potrdil o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih je izdala druga država članica, ki tega poklica ne regulira.

Potrdila o kompetenci in dokazila o formalnih kvalifikacijah izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) izda jih pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi navedene države članice;

(b) potrjujejo, da je imetnik pripravljen na opravljanje zadevnega poklica.

Enega leta poklicnih izkušenj iz prvega pododstavka se ne sme zahtevati, če dokazila prosilca o formalnih kvalifikacijah potrjujejo regulirano izobraževanje in usposabljanje.

3. Država članica gostiteljica sprejme raven, ki jo je na podlagi člena 11 potrdila država članica izvora, pa tudi potrdilo, s katerim država članica izvora potrjuje, da je regulirano izobraževanje in usposabljanje ali poklicno usposabljanje s posebno strukturo iz točke (c)(ii) člena 11 enakovredno ravni iz točke (c)(i) člena 11.

4. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 tega člena ter od člena 14 lahko pristojni organ države članice gostiteljice zavrne dostop do in opravljanje poklica imetnikom potrdila o kompetenci, uvrščenega pod točko (a) člena 11, kadar je nacionalna poklicna kvalifikacija, zahtevana za opravljanje poklica na njenem ozemlju, uvrščena pod točko (e) člena 11.“;

(12) člen 14 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Člen 13 ne onemogoča državi članici gostiteljici, da od prosilca zahteva, da opravi prilagoditveno obdobje do treh let ali preizkus poklicne usposobljenosti, če:

(a) opravljeno usposabljanje prosilca zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, zajetih v dokazilih o formalnih kvalifikacijah, ki se zahtevajo v državi članici gostiteljici;

(b) reguliran poklic v državi članici gostiteljici zajema eno ali več reguliranih poklicnih dejavnosti, ki ne obstajajo v primerljivem poklicu v državi članici izvora prosilca, in zahtevano usposabljanje v državi članici gostiteljici, zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, zajetih v potrdilu prosilca o kompetenci ali dokazilih o formalnih kvalifikacijah.“;

(b) v odstavku 2 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar Komisija meni, da odstopanje iz drugega pododstavka ni primerno ali ni v skladu s pravom Unije, v treh mesecih od prejema vseh potrebnih informacij sprejme izvedbeni akt, s katerim zaprosi zadevno državo članico, da se vzdrži sprejetja predvidenega ukrepa. Če se Komisija v navedenem roku ne odzove, se odstopanje lahko uporabi.“;

(c) v odstavku 3 se dodajo naslednji pododstavki:

„Z odstopanjem od načela, da ima prosilec pravico do izbire, kakor je določeno v odstavku 2, lahko država članica gostiteljica določi bodisi prilagoditveno obdobje bodisi preizkus poklicne usposobljenosti kadar:

(a) prošnjo za priznanje poklicnih kvalifikacij vložil imetnik poklicne kvalifikacije iz točke (a) člena 11, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod točko (c) člena 11; ali

(b) prošnjo za priznanje poklicnih kvalifikacij vložil imetnik poklicne kvalifikacije iz točke (b) člena 11, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod točko (d) ali (e) člena 11.

Kadar prošnjo za priznanje poklicnih kvalifikacij vložil imetnik poklicne kvalifikacije iz točke (a) člena 11, zahtevana nacionalna poklicna kvalifikacija pa je uvrščena pod točko (d) člena 11, lahko država članica gostiteljica zahteva oboje, prilagoditveno obdobje in preizkus poklicne usposobljenosti.“;

(d) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„4. Za namene odstavkov 1 in 5 so ‚vsebine, ki se znatno razlikujejo‘, tiste vsebine, glede katerih so poznavanje ter pridobljene veščine in kompetence bistvenega pomena za opravljanje poklica in po katerih se usposabljanje, ki ga je opravil migrant, po vsebini pomembno razlikuje od usposabljanja, ki ga zahteva država članica gostiteljica.

5. Odstavek 1 se uporablja ob ustreznem upoštevanju načela sorazmernosti. Zlasti, če namerava država članica gostiteljica zahtevati, da prosilec opravi prilagoditveno obdobje ali preizkus poklicne usposobljenosti, mora najprej preveriti, ali so znanje, veščine in kompetence, ki jih je prosilec pridobil na podlagi poklicnih izkušenj ali vseživljenjskega učenja, katere je ovrednotil in potrdil ustrezní organ v kateri koli državi članici ali v tretji državi, taki, da v celoti ali delno pokrivajo vsebine, ki se znatno razlikujejo, opredeljene v odstavku 4.“;

(e) dodata se naslednja odstavka:

„6. Odločitev za uvedbo prilagoditvenega obdobja ali preizkusa poklicne usposobljenosti se ustrezno utemelji. Prosilcu se zlasti zagotovijo naslednje informacije o:

(a) ravni poklicne kvalifikacije, zahtevane v državi članici gostiteljici, in ravni poklicne kvalifikacije prosilca v skladu z razvrstitvijo iz člena 11; in

(b) znatnih razlikah iz odstavka 4 in razlogih, da teh razlik ne morejo nadomestiti znanje, veščine in kompetence, ki jih je prosilec pridobil na podlagi poklicnih izkušenj ali vseživljenjskega učenja, katere je ovrednotil in potrdil ustrezní organ.

7. Države članice zagotovijo, da lahko prosilci opravijo preizkus poklicne usposobljenosti iz odstavka 1 najpozneje 6 mesecev po začetni odločitvi, da mora prosilec opraviti ta preizkus.“;

(13) člen 15 se črta;

(14) člen 20 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 20

Prilagoditev seznamov dejavnosti iz Priloge IV

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s prilagoditvijo seznamov dejavnosti iz Priloge IV, za katere velja priznavanje poklicnih izkušenj v skladu s členom 16, z namenom posodobitve ali razjasnitve dejavnosti s seznama iz Priloge IV, zlasti da bi dodatno opredelila njihov obseg in upoštevala zadnje spremembe na področju nomenklature po dejavnostih, če to ne vključuje nikakršnega krčenja obsega dejavnosti, povezanih s posameznimi skupinami, ter tudi ne prerazporeditve dejavnosti med obstoječimi seznamami I, II in III iz Priloge IV.“;

(15) člen 21 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Glede delovanja lekarn, za katere ne veljajo ozemeljske omejitve, se lahko država članica odloči, da z odstopanjem ne prizna dokazil o formalnih kvalifikacijah iz točke 5.6.2 Priloge V za ustanovitev novih javnih lekarn. Za namene tega odstavka se tudi lekarne, ki so odprte manj kot tri leta, obravnavajo kot nove lekarne.

To odstopanje se ne sme uporabiti v primeru lekarn, katerih formalne kvalifikacije so že priznali pristojni organi države članice gostiteljice za druge namene in ki so v tej državi članici dejansko in zakonito opravljale poklicne dejavnosti farmacevtov vsaj tri zaporedna leta.“;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Vsaka država članica zahteva za dostop do in opravljanje poklicnih dejavnosti zdravnikov, medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, zobozdravnikov, veterinarjev, babic in farmacevtov dokazila o formalnih kvalifikacijah iz točk 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V, ki potrjujejo, da je zadevni strokovnjak med usposabljanjem pridobil znanja, veščine in kompetence iz členov 24(3), 31(6), 31(7), 34(3), 38(3), 40(3) in 44(3), kot je to ustrezno.

Z namenom upoštevanja splošno priznanega znanstvenega in tehničnega napredka se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c, da se posodobi navedena znanja in večina iz členov 24(3), 31(6), 34(3), 38(3), 40(3), 44(3) in 46(4), kar bi odražalo razvoj prava Unije, ki neposredno vpliva na zadevne strokovnjake.

Take posodobitve ne pomenijo spreminjanja obstoječih bistvenih zakonodajnih načel v državah članicah v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take posodobitve upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).“;

(c) odstavek 7 se črta;

(16) vstavi se naslednji člen:

„Člen 21a

Postopek prigrasitve

1. Vsaka država članica Komisiji prigrasi zakone in druge predpise, ki jih sprejme glede izdajanja dokazil o formalnih kvalifikacijah za poklice, ki jih zajema to poglavje.

V primeru dokazil o formalnih kvalifikacijah iz oddelka 8 se prigrasitev v skladu s prvim pododstavkom pošlje tudi drugim državam članicam.

2. Prigrasitev iz odstavka 1 vsebuje informacijo o trajanju in vsebini programov usposabljanja.

3. Prigrasitev iz odstavka 1 se posreduje prek IMI.

4. Da bi upoštevali zakonodajne in upravne spremembe v državah članicah ter če so zakoni in drugi predpisi, prigraseni na podlagi odstavka 1 tega člena, v skladu s

pogoji iz tega poglavja, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c za spremembo točk 5.1.1 do 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V v zvezi s posodobitvijo nazivov, ki so jih države članice sprejele za dokazila o formalnih kvalifikacijah in, kjer je primerno, organa, ki izda dokazilo o formalnih kvalifikacijah, priloženega potrdila in ustreznega poklicnega naziva.

5. Kadar zakoni in drugi predpisi, prigraseni na podlagi odstavka 1, niso v skladu s pogoji iz tega poglavja, Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim zavrne zahtevane spremembe točk 5.1.1 do 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ali 5.7.1 Priloge V.“;

(17) člen 22 se spremeni:

(a) v prvem odstavku se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) države članice v skladu s postopki, ki veljajo v posameznih državah članicah, s spodbujanjem stalnega izobraževanja in usposabljanja zagotovijo, da lahko strokovnjaki, katerih poklicne kvalifikacije so zajete v Poglavlju III tega naslova, posodablajo svoje znanje, večine in kompetence, da bi bilo njihovo delo še naprej varno in učinkovito delo ter da bi sledili strokovnemu razvoju.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„Države članice Komisijo obvestijo o ukrepih, sprejetih na podlagi točke (b) prvega odstavka do 18. januarja 2016.“;

(18) v členu 24 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Osnovno medicinsko usposabljanje obsega skupno najmanj petletni študij, ki je lahko izražen tudi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, sestavlja pa ga vsaj 5 500 ur teoretičnega in praktičnega usposabljanja na univerzi ali pod nadzorom univerze.

Za strokovnjake, ki so študij začeli pred 1. januarjem 1972, lahko usposabljanje iz prvega pododstavka vključuje šestmesečno prakso s polnim delovnim časom na univerzitetni ravni pod nadzorom pristojnih organov.“;

(19) člen 25 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za sprejem v specialistično medicinsko usposabljanje se zahteva dokončan in potrjen program osnovnega medicinskega usposabljanja iz člena 24(2), med katerim je udeleženec usposabljanja pridobil ustrezno splošno medicinsko znanje.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Države članice lahko v svojih nacionalnih zakonodajah določijo delna izvzeta od delov programov specialističnega medicinskega usposabljanja, navedenih pod točko 5.1.3. Priloge V, kar se uporablja od primera do primera, če je bil ta del usposabljanja že opravljen med drugim zaključenim programom specialističnega usposabljanja, navedenim v točki 5.1.3 Priloge V, in če je prejšnjo kvalifikacijo specialista strokovnjak že pridobil v navedeni državi članici. Države članice zagotovijo, da dovoljeno odstopanje ne presega polovice minimalnega trajanja zadevnega specialističnega medicinskega usposabljanja.

Vsaka država članica Komisijo in druge države članice uradno obvesti o zadevni nacionalni zakonodaji o vseh takih delnih izvzetjih.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s prilagoditvijo minimalnih obdobij usposabljanja iz točke 5.1.3 Priloge V znanstvenemu in tehničnemu napredku.“;

(20) v členu 26 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Da bi ustrezno upoštevali spremembe v nacionalni zakonodaji in z namenom posodobitve te direktive, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi z vključitvijo novih zdravniških specializacij, ki so enake v vsaj dveh petinah držav članic, v točko 5.1.3 Priloge V.“;

(21) v člen 27 se vstavi naslednji odstavek:

„2a. Države članice priznajo kvalifikacije zdravnikov specialistov, pridobljene v Italiji in navedene pod točkama 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V, zdravnikom, ki so specialistično usposabljanje začeli po 31. decembru 1983 in pred 1. januarjem 1991, kljub temu, da zadevno usposabljanje ne izpolnjuje vseh zahtev usposabljanja iz člena 25, če je kvalifikaciji priloženo potrdilo, ki ga je izdal italijanski pristojni organ in potrjuje, da je zadevni zdravnik dejansko in zakonito opravljal dejavnosti zdravnika specialista na ustreznem specialističnem področju v Italiji vsaj sedem zaporednih let v obdobju desetih letih pred izdajo potrdila.“.

(22) v členu 28 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Za sprejem v posebno usposabljanje iz splošne medicine se zahteva zaključen in potrjen program osnovnega medicinskega usposabljanja iz člena 24(2), med katerim je udeleženec usposabljanja pridobil ustrezno splošno medicinsko znanje.“;

(23) člen 31 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za sprejem v usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego se zahteva:

(a) zaključeno dvanajstletno splošno izobraževanje, potrjeno z diplomom, potrdilom ali drugim dokazilom, ki ga izdajo pristojni organi ali telesa v državi članici, ali s potrdilom o opravljenem izpitu enakovredne ravni, ki omogoča sprejem na univerzo ali visokošolske ustanove s priznано enakovredno ravno; ali

(b) zaključeno vsaj desetletno splošno izobraževanje, potrjeno z diplomom, potrdilom ali drugim dokazilom, ki ga izdajo pristojni organi ali telesa v državi članici, ali s potrdilom o opravljenem izpitu enakovredne ravni, ki omogoča sprejem v poklicno šolo ali v program poklicnega usposabljanja za medicinske sestre.“;

(b) v odstavku 2 se drugi in tretji pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s spremembami seznama iz točke 5.2.1 Priloge V z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Spremembe iz drugega pododstavka ne pomenijo sprememb obstoječih bistvenih zakonodajnih načel v državah članicah o strukturi poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take spremembe upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) PDEU.“;

(c) prvi pododstavek odstavka 3 se nadomesti z naslednjim:

„Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego zajema skupno vsaj tri leta študija, ki je lahko dodatno izražen z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in ga sestavlja vsaj 4 600 ur teoretičnega in kliničnega usposabljanja, pri čemer trajanje teoretičnega usposabljanja predstavlja vsaj tretjino, trajanje kliničnega usposabljanja pa vsaj polovico minimalnega trajanja usposabljanja. Države članice lahko delno oprostijo teh obveznosti strokovnjake, ki so se delno usposabljali v programih usposabljanja, ki so vsaj enakovredne ravni.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Teoretično usposabljanje je tisti del usposabljanja medicinskih sester, med katerim medicinske sestre, udeleženke usposabljanja, pridobijo poklicno znanje, veščine in kompetence, ki se zahtevajo v

odstavkih 6 in 7. Usposabljanje izvajajo učitelji zdravstvene nege in druge pristojne osebe na univerzah, v visokošolskih ustanovah s priznano enakovredno ravno ali na poklicnih šolah ali poklicnih usposabljanjih za medicinske sestre.“

(e) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„5. Klinično usposabljanje je tisti del usposabljanja medicinskih sester, pri katerem se medicinske sestre, udeleženke usposabljanja, v skupini in v neposrednem stiku z zdravim ali bolnim posameznikom in/ali skupnostjo učijo organizirati, pripravljati in dajati zdravila in oceniti, kakšna celovita zdravstvena nega je potrebna, na podlagi pridobljenega znanja, veščin in kompetenc. Medicinska sestra, udeleženka usposabljanja, se nauči ne le delati v skupini, temveč tudi voditi skupino in organizirati celovito zdravstveno nego, vključno z zdravstvenim izobraževanjem posameznikov in manjših skupin v zdravstveni ustanovi ali skupnosti.“;

(f) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego zagotavlja, da zadevni strokovnjak pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) celovito poznavanje ved, na katerih temelji splošna zdravstvena nega, vključno z zadostnim razumevanjem strukture, fizioloških funkcij in vedenja zdravih in bolnih oseb, pa tudi odnosa med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in socialnim okoljem;

(b) poznavanje narave in etike poklica ter splošnih načel zdravja in zdravstvene nege;

(c) ustrezne klinične izkušnje; pridobivanje teh izkušenj, ki bi se moralo izbrati glede na njihovo vrednost za usposabljanje, bi moralo spremljati usposobljeno osebje medicinskih sester ter potekati na krajih, kjer sta število usposobljenega osebja in oprema primerna za zdravstveno nego bolnikov;

- (d) sposobnost za sodelovanje pri praktičnem usposabljanju zdravstvenega osebja in izkušnje pri delu s tem osebjem;
- (e) izkušnje pri delu z delavci drugih poklicev v zdravstvenem sektorju.;"
- (g) doda se naslednji odstavek:
- „7. Formalne kvalifikacije medicinskih sester za splošno zdravstveno nego služijo kot dokazilo, da lahko zadevni strokovnjak uporablja vsaj naslednje sposobnosti, ne glede na to, ali se je usposabljal na univerzi, visokošolski ustanovi s priznано enakovredno ravno ali na poklicnih šolah ali po poklicnih programih usposabljanja za medicinske sestre:
- (a) sposobnost samostojno ugotoviti, kakšna zdravstvena nega je potrebna, z uporabo obstoječega teoretičnega in kliničnega znanja ter načrtovati, organizirati in izvajati zdravstveno nego pri zdravljenju bolnikov na osnovi znanja in veščin, pridobljenih v skladu s točkami (a), (b) in (c) odstavka 6, da bi se izboljšala poklicna praksa;
- (b) sposobnost učinkovitega sodelovanja z drugimi akterji v zdravstvenem sektorju, vključno s sodelovanjem pri praktičnem usposabljanju zdravstvenega osebja na osnovi znanja in veščin, pridobljenih v skladu s točkama (d) in (e) odstavka 6;
- (c) sposobnost usposabljanja posameznikov, družin in skupin za zdrav način življenja in samopomoč na osnovi znanja in veščin, pridobljenih v skladu s točkama (a) in (b) odstavka 6;
- (d) sposobnost samostojno začeti takojšnje ukrepe za ohranjanje življenja ter izvajati ukrepe v kriznih razmerah in v primeru nesreč;
- (e) sposobnost samostojno svetovati, voditi in podpirati osebe, ki potrebujejo nego, in njihove bližnje;
- (f) sposobnost samostojno zagotavljati kakovost zdravstvene nege in jo ocenjevati;
- (g) sposobnost celovite profesionalne komunikacije in sodelovanja z delavci drugih poklicev v zdravstvenem sektorju;
- (h) sposobnost oceniti kakovost zdravstvene nege s ciljem izboljšanja svoje poklicne prakse kot medicinske sestre za splošno zdravstveno nego.“
- (24) člen 33 se spremeni:
- (a) odstavek 2 se črta;
- (b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:
- „3. Države članice priznavajo dokazila o formalnih kvalifikacijah iz zdravstvene nege, ki so:
- (a) izdana medicinskim sestram na Poljskem, ki so dokončale usposabljanje pred 1. majem 2004, ki ne izpolnjuje minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 31; in
- (b) potrjena z diplomo ‚diplomirani‘, pridobljeno na podlagi posebnega dopolnilnega programa iz:
- (i) člena 11 Zakona z dne 20. aprila 2004 o spremembi Zakona o poklicih medicinske sestre in babice in o nekaterih drugih pravnih aktih (Uradni list Republike Poljske iz leta 2004, št. 92, pos. 885 in iz leta 2007, št. 176, pos. 1237), ter Uredbe ministra za zdravje z dne 11. maja 2004 o podrobnih pogojih izvajanja študija za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit — matura) ter so diplomanti medicinskega liceja in poklicnih zdravstvenih šol za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2004, št. 110, pos. 1170 in iz leta 2010 št. 65, pos. 420); ali
- (ii) točka 2 člena 52.3 Zakona z dne 15. julija 2011 o poklicih medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2011, št. 174, pos. 1039) in Uredbe ministra za zdravje z dne 14. junija 2012 o podrobnih pogojih izvajanja visokošolskih programov za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit matura) ter so diplomantke srednje zdravstvene šole ali posrednješolskega programa za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2012, pos. 770),

z namenom, da se preveri, ali je raven znanja in kompetenc medicinske sestre primerljiva z znanjem in kompetencami medicinskih sester s kvalifikacijami, ki so za Poljsko opredeljene v točki 5.2.2 Priloge V.;

(25) člen 33a se nadomesti z naslednjim:

„Glede romunskih kvalifikacij za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego se uporabljajo le naslednje določbe o pridobljenih pravicah:

Države članice priznajo državljanom držav članic, ki so se usposobili kot medicinske sestre za splošno zdravstveno nego v Romuniji in ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 31, kot zadosten dokaz naslednja dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, če so jim priložena potrdila o tem, da so ti državljani države članice dejansko in zakonito opravljali dejavnosti medicinske sestre za splošno zdravstveno nego v Romuniji, vključno s polnim izpolnjevanjem obveznosti načrtovanja, organizacije in izvajanja zdravstvene nege bolnikov, vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila:

(a) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist za posrednješolsko izobrazbo, pridobljeno na șoli școală postliceală, ki potrjuje usposabljanje, ki se je začelo pred 1. januarjem 2007;

(b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist za krajši visokošolski študij, ki potrjuje usposabljanje, ki se je začelo pred 1. oktobrom 2003;

(c) Diplomă de licență de asistent medical generalist za daljši visokošolski študij, ki potrjuje usposabljanje, ki se je začelo pred 1. oktobrom 2003.“;

(26) v členu 34 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Osnovno zobozdravstveno usposabljanje obsega skupno najmanj pet let, kar se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in je sestavljeno iz vsaj 5 000 ur rednega teoretičnega in praktičnega usposabljanja, ki zajema vsaj program, opisan v točki 5.3.1 Priloge V, ter se izvaja na univerzi, visokošolski ustanovi, ki izvaja usposabljanje s priznano enakovredno ravno, ali pod nadzorom univerze.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s spremembami seznama iz točke 5.3.1 Priloge V z namenom prilagajanja znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Spremembe iz drugega pododstavka ne pomenijo spreminjanja obstoječih bistvenih zakonodajnih načel držav članic v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take spremembe upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) PDEU.“;

(27) člen 35 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za sprejem v specialistično zobozdravstveno usposabljanje se zahteva zaključeno in potrjeno osnovno zobozdravstveno usposabljanje iz člena 34 ali dokazila iz členov 23 in 37.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Specialistični zobozdravstveni programi s polno časovno obveznostjo trajajo najmanj tri leta in se izvajajo pod nadzorom pristojnih oblasti ali organov. Tako usposabljanje vključuje osebno sodelovanje zobozdravnika specializanta v dejavnostih in odgovornostih take ustanove“.

(ii) tretji pododstavek se črta.

dejavnosti iz člena 36 pod enakimi pogoji kot imetniki dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Španijo v točki 5.3.2 Priloge V.;"

(c) dodata se naslednja odstavka:

„4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s prilagoditvijo minimalnih obdobj usposabljanja iz odstavka 2 znanstvenemu in tehničnemu napredku.

(29) člen 38 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

5. Za ustrezno upoštevanje sprememb v nacionalni zakonodaji in z namenom posodobitve te direktive se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi z vključitvijo novih zobozdravstvenih specializacij, ki so enake v vsaj dveh petinah držav članic, v točko 5.3.3.;"

„1. Usposabljanje veterinarjev obsega skupno najmanj pet let rednega teoretičnega in praktičnega študija, ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in zajema vsaj program, opisan v točki 5.4.1 Priloge V, ter se izvaja na univerzi ali visokošolski ustanovi, ki izvaja usposabljanje s priznано enakovredno ravno, ali pod nadzorom univerze.

(28) v členu 37 se dodajo naslednji odstavki:

„3. V zvezi s formalnimi kvalifikacijami za zobozdravnika države članice priznajo ta dokazila v skladu s členom 21 v primerih, ko je prosilec začel usposabljanje 18. januarja 2016 ali pred tem dnevom.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s spremembami seznama iz točke 5.4.1 Priloge V z namenom prilagajanja znanstvenemu in tehničnemu napredku.

4. Vsaka država članica priznava dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, izdana v Španiji strokovnjakom, ki so začeli univerzitetno medicinsko usposabljanje med 1. januarjem 1986 in 31. decembrom 1997, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali španski pristojni organi.

Spremembe iz drugega pododstavka ne pomenijo spreminjanja obstoječih bistvenih zakonodajnih načel v državah članicah v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take spremembe upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) PDEU.;"

Potrdilo potrjuje, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) zadevni strokovnjak je uspešno zaključil vsaj tri leta študija, za katerega španski pristojni organi potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

(b) zadevni strokovnjak je dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljal v Španiji dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;

„3. Usposabljanje veterinarjev zagotavlja, da strokovnjak pridobi naslednja znanja in veščine:

(c) zadevnemu strokovnjaku je dovoljeno opravljati ali dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravlja

(a) ustrezno poznavanje ved, na katerih temeljijo dejavnosti veterinarja, in prava Unije, ki se uporabljata za te dejavnosti;

(b) ustrezno poznavanje strukture, funkcij, vedenja in psiholoških potreb živali ter znanja, veščin in kompetenc za njihovo rejo, krmljenje, dobro počutje, razmnoževanje in splošno higieno;

(c) klinična, epidemiološka in analitična znanja, veščine in kompetence za preprečevanje, diagnosticiranje in zdravljenje bolezni živali, vključno z anestezijo, aseptično kirurgijo in nebolečo smrtjo, tako na posamezni kot skupinski ravni, vključno s posebnim poznavanjem bolezni, prenosljivih na ljudi;

(d) ustrezno znanje, veščine in kompetence preventivne medicine, vključno s kompetencami v zvezi s poizvedbami in izdajanjem potrdil;

(e) ustrezno poznavanje higiene in tehnologije pridobivanja, proizvodnje in trženja hrane za živali ali živil živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi, vključno z znanjem, veščinami in kompetencami, potrebnimi za razumevanje in pojasnitev dobre prakse na tem področju;

(f) znanje, veščine in kompetence, potrebne za odgovorno in razumno ravnanje z zdravili za uporabo v veterini, ki se uporabljajo za zdravljenje živali in zagotavljanje varnosti prehranske verige in varstva okolja.“;

(30) člen 40 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se tretji in četrti pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi s spremembami seznama iz točke 5.5.1 Priloge V z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Spremembe iz tretjega pododstavka ne pomenijo spreminjanja obstoječih bistvenih zakonodajnih načel v državah članicah v zvezi s strukturo poklicev, kar

zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take spremembe upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) PDEU.“

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za sprejem v usposabljanje za babice mora biti izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) zaključek vsaj dvanajstih let splošnega šolskega izobraževanja ali potrdilo o opravljenem preizkusu enakovredne ravni, ki omogoča sprejem v babiško šolo za smer I;

(b) dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego iz točke 5.2.2 Priloge V za smer II.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Usposabljanje babic zagotavlja, da zadevni strokovnjak pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) podrobno poznavanje ved, na katerih temeljijo dejavnosti babic, zlasti babištva, porodništva in ginekologije;

(b) ustrezno poznavanje poklicne etike in relevantne zakonodaje za opravljanje tega poklica;

(c) ustrezno poznavanje osnovne medicine (bioloških funkcij, anatomije in psihologije) in farmakologije porodništva in zdravstvene nege novorojenčka, kakor tudi poznavanje odnosa med zdravstvenim stanjem človeka in njegovim fizičnim in družbenim okoljem ter njegovega vedenja;

(d) ustrezne klinične izkušnje v pooblaščenih ustanovah, ki babici omogočajo, da v pooblaščenih ustanovah samostojno in na lastno odgovornost, v potrebnem obsegu in brez patoloških situacij, vodi nego pred rojstvom, porod in njegove posledice in nadzoruje porod in rojstvo, nego po porodu in oživljanje novorojenčka med čakanjem na zdravnika;

(e) ustrezno razumevanje usposabljanja zdravstvenih delavcev in izkušnje pri delu s tem osebjem.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(31) v členu 41 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, navedena v točki 5.5.2 Priloge V, se avtomatično priznajo v skladu s členom 21, če izpolnjujejo eno od naslednjih meril:

(a) vsaj triletno usposabljanje babic s polno časovno obveznostjo, ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS in obsega najmanj 4 600 ur teoretičnega in praktičnega pouka in vključuje najmanj tretjino neposredne klinične prakse;

(b) usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja vsaj dve leti in vsaj 3 600 ur ter se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, pod pogojem, da ima oseba dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, kot je opredeljeno v točki 5.2.2 Priloge V;

(c) usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja vsaj 18 mesecev in ki se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS, in vsaj 3 000 ur, pod pogojem, da ima oseba dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, kot je to opredeljeno v točki 5.2.2 Priloge V, in eno leto poklicnih izkušenj, za katere je bilo izdano potrdilo v skladu z odstavkom 2.“;

(32) člen 43 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Glede dokazil o formalnih kvalifikacijah babic države članice avtomatično priznajo kvalifikacije, če se je prosilec začel usposabljati pred 18. januarjem 2016 in so bile zahteve za sprejem v tako usposabljanje deset let splošne izobrazbe ali enakovredno raven za smer I ali pa je prosilec pred začetkom usposabljanja za babice, ki spada v smer II, dokončal usposabljanje za splošno zdravstveno nego, potrjeno z dokazilom o formalnih kvalifikacijah iz točke 5.2.2 Priloge V.“.

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice priznavajo dokazila o formalnih kvalifikacijah iz babištva, ki so:

(a) izdana babicam na Poljskem, ki so dokončale usposabljanje pred 1. majem 2004, ki ne izpolnjuje minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 40, in

(b) potrjena z diplomom ‚diplomirani‘, pridobljeno na podlagi posebnega dopolnilnega programa iz:

(i) člena 11 Zakona z dne 20. aprila 2004 o spremembi Zakona o poklicih medicinske sestre in babice in o nekaterih drugih pravnih aktih (Uradni list Republike Poljske iz leta 2004, št. 92, pos. 885 in iz leta 2007 št. 176, pos. 1237); in Uredbe ministra za zdravje z dne 11. maja 2004 o podrobnih pogojih izvajanja študija za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit – matura) ter so diplomantke medicinskega liceja in poklicnih zdravstvenih šol za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2004, št. 110, pos. 1170 in iz leta 2010 št. 65, pos. 420); ali

(ii) točka 3 člena 53.3 Zakona z dne 15. julija 2011 o poklicih medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2011, št. 174, pos. 1039) in Uredbe ministra za zdravje z dne 14. junija 2012 o podrobnih pogojih izvajanja visokošolskih programov za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit – matura) ter so diplomantke srednje zdravstvene šole ali posrednješolskega programa za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske iz leta 2012, pos. 770),

z namenom, da se preveri, ali je raven znanja in kompetenc babice primerljiva z znanjem in kompetencami babic s kvalifikacijami, ki so za Poljsko opredeljene v točki 5.2.2 Priloge V.;"

(33) v členu 44 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za farmacevta potrjujejo usposabljanje, ki traja najmanj pet let in se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS ter vključuje vsaj:

- (a) štiri leta rednega teoretičnega in praktičnega usposabljanja na univerzi ali visokošolski ustanovi s priznano enakovredno ravno ali pod nadzorom univerze;
- (b) med trajanjem ali ob koncu teoretičnega in praktičnega usposabljanja šest mesecev pripravništva v javni lekarni ali v bolnišnici pod nadzorom farmacevtskega oddelka navedene bolnišnice.

Tako usposabljanje obsega vsaj program, opisan v točki 5.6.1 Priloge V. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c z namenom spreminjanja seznama iz točke 5.6.1 Priloge V z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku, vključno z razvojem farmakološke prakse.

Spremembe iz drugega pododstavka ne pomenijo spreminjanja obstoječih bistvenih zakonodajnih načel v državah članicah v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe. Take spremembe upoštevajo odgovornost držav članic za organizacijo izobraževalnih sistemov, kakor je določeno v členu 165(1) PDEU.“;

(34) v členu 45 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah iz farmacije na univerzitetni ali priznani enakovredni ravni, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 44, zagotovijo pravico do dostopa in opravljanja vsaj naslednjih dejavnosti, po potrebi ob upoštevanju zahtev po dodatnih poklicnih izkušnjah:

- (a) priprava farmacevtskih oblik zdravil;
- (b) izdelava in preizkušanje zdravil;
- (c) preizkušanje zdravil v laboratoriju za preizkušanje zdravil;
- (d) skladiščenje, hramba in distribucija zdravil v prodaji na debelo;
- (e) dobava, priprava, preizkušanje, skladiščenje, distribucija in izdajanje varnih in učinkovitih zdravil zahtevane kakovosti v javnih lekarnah;
- (f) priprava, preizkušanje, skladiščenje in izdajanje varnih in učinkovitih zdravil zahtevane kakovosti v bolnišnicah;
- (g) zagotavljanje informacij in svetovanja o zdravilih ter njihovi primerni uporabi;
- (h) poročanje pristojnim organom o neželenih učinkih farmacevtskih izdelkov;
- (i) osebno spremljanje bolnikov v primerih samozdravljenja;
- (j) prispevanje k lokalnim ali nacionalnim kampanjam za javno zdravje.“;

(35) člen 46 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 46

Usposabljanje arhitektov

1. Usposabljanje arhitektov obsega:

- (a) skupno vsaj pet let študija s polno časovno obveznostjo na univerzi ali v primerljivi izobraževalni ustanovi, ki se konča z uspešno opravljenim izpitom na univerzitetni stopnji; ali

(b) najmanj štiri leta rednega študija na univerzi ali v primerljivi izobraževalni ustanovi, ki se konča z uspešno opravljenim izpitom na univerzitetni stopnji, skupaj s potrdilom o opravljeni dveletni poklicni praksi v skladu z odstavkom 4;

2. Glavni predmet študija iz odstavka 1 mora biti arhitektura. Študij uravnoteženo pokriva teoretične in praktične vidike usposabljanja arhitektov ter zagotavlja, da si ti pridobijo vsaj naslednja znanja, veščine in kompetence:

(a) sposobnost arhitekturnega projektiranja, ki izpolnjuje tako estetske kot tehnične zahteve;

(b) ustrezno poznavanje zgodovine arhitekture in arhitekturnih teorij ter z njimi povezanih umetnosti, tehnologij in družbenih ved;

(c) poznavanje upodablajočih umetnosti kot vpliva na kakovost arhitekturnega projektiranja;

(d) ustrezno znanje o urbanizmu in prostorskem načrtovanju ter veščine, potrebne za načrtovanje;

(e) razumevanje odnosa med ljudmi in zgradbami, med zgradbami in njihovim okoljem ter razumevanje potrebe, da se zgradbe in prostori med njimi prilagodijo potrebam ljudi in njihovim medsebojnim razmerjem;

(f) razumevanje poklica in vloge arhitekta v družbi, zlasti pri pripravi idejnih zasnov, ki upoštevajo družbene dejavnike;

(g) razumevanje raziskovalnih metod in metod za pripravo idejne zasnove projekta;

(h) razumevanje prostorskih, arhitekturnih in gradbenih načrtov ter konstrukcijskih in tehničnih problemov, povezanih z načrtovanjem stavb;

(i) ustrezno poznavanje fizikalnih problemov, tehnologij in delovanja stavb, tako da se njihova notranjost uredi udobno in zavaruje pred podnebnimi dejavniki v okviru trajnostnega razvoja;

(j) potrebne veščine za projektiranje, ki omogočajo izpolnjevanje zahtev uporabnikov stavb v okviru stroškovnih omejitev in gradbenih predpisov;

(k) ustrezno poznavanje izvajanja del, organizacije, predpisov in postopkov, vpletenih v uresničevanje projektnih zasnov, in vključevanje načrtov v sistem celovitega prostorskega načrtovanja.

3. Število let visokošolskega študija iz odstavkov 1 in 2 se lahko dodatno izrazi z enakovrednimi kreditnimi točkami ECTS.

4. Poklicna praksa iz točke (b) odstavka 1 se izvaja po zaključenih prvih treh letih študija. Vsaj eno leto poklicne prakse temelji na znanju, veščinah in kompetencah, pridobljenih med študijem iz odstavka 2. V ta namen se poklicna praksa izvaja pod nadzorom osebe ali organa, ki ga je pooblastil pristojni organ države članice izvora. Nadzorovana poklicna praksa se lahko izvaja v kateri koli državi. Poklicno prakso oceni pristojni organ države članice izvora.:";

(36) člen 47 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 47

Odstopanja od pogojev usposobljenosti arhitektov

Z odstopanjem od člena 46 se za naslednje prav tako prizna za skladno s členom 21: usposabljanje, ki je del programa socialnih izboljšav ali se opravi kot izredni univerzitetni študij, če izpolnjuje zahteve iz člena 46(2) in se zaključi z izpitom iz arhitekture, ki ga uspešno

opravi strokovnjak, ki je sedem let ali več delal na področju arhitekture pod nadzorom arhitekta ali arhitekturnega podjetja. Ta izpit mora biti na univerzitetni stopnji in enakovreden zaključnemu izpitu iz točke (b) člena 46(1).“;

(37) člen 49 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Odstavek 1 velja tudi za dokazilo o formalnih kvalifikacijah arhitekta iz Priloge V, kadar se je usposabljanje začelo pred 18. januarjem 2016.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Za namene opravljanja dejavnosti arhitekta in dostopa do njih vsaka država članica zagotovi, da imajo naslednja dokazila enak učinek na njenem ozemlju kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda sama. Dokazila o zaključenem usposabljanju, ki poteka od 5. avgusta 1985 in se je začelo najpozneje 17. januarja 2014 v ‚Fachhochschulen‘ v Zvezni republiki Nemčiji in traja tri leta, če izpolnjuje zahteve iz člena 46(2) in omogoča opravljanje dejavnosti iz člena 48 v tej državi članici s poklicnim nazivom ‚arhitekt‘ in če so usposabljanju sledile štiriletne poklicne izkušnje v Zvezni republiki Nemčiji, potrjene s potrdilom, ki ga izda pristojni organ, pri katerem je registriran arhitekt, ki želi uporabiti določbe te direktive.“;

(38) v naslovu III se vstavi naslednje poglavje:

„Poglavje IIIA

Avtomatično priznavanje na podlagi skupnih načel za usposabljanje

Člen 49a

Skupni okvir za usposabljanje

1. Za namene tega člena „skupni okvir za usposabljanje“ pomeni skupni sklop minimalne ravni znanja, veščin

in kompetenc, potrebnih za opravljanje določenega poklica. Skupni okvir za usposabljanje ne nadomesti nacionalnih programov usposabljanja, razen če se v skladu z nacionalnim pravom država članica ne odloči drugače. Za namene dostopa do in opravljanje poklica v državah članicah, ki ta poklic regulirajo, država članica dokazilo o poklicnih kvalifikacijah, pridobljeno na podlagi tega okvira na svojem ozemlju, prizna kot enakovredno dokazilo o formalnih kvalifikacijah, ki ga izda sama, pod pogojem, da okvir izpolnjuje pogoje iz odstavka 2.

2. Skupni okvir za usposabljanje izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) skupni okvir za usposabljanje omogoča mobilnost po državah članicah večjemu številu strokovnjakov;

(b) poklic, za katerega se uporablja skupni okvir za usposabljanje, je reguliran, ali pa je regulirano izobraževanje in usposabljanje za poklic v vsaj eni tretjini držav članic;

(c) skupni sklop znanja, veščin in kompetenc združuje znanje, veščine in kompetence, ki se zahtevajo v sistemih izobraževanja in usposabljanja, ki se uporabljajo v vsaj eni tretjini držav članic; ni pomembno, ali so bili znanje, veščine in kompetence pridobljene kot del splošnega programa usposabljanja na univerzi ali visokošolski izobraževalni ustanovi ali kot del programa poklicnega usposabljanja;

(d) skupni okvir za usposabljanje temelji na ravneh evropskega ogrodja kvalifikacij, kakor je opredeljen v Prilogi II Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje (*);

(e) zadevni poklic ni zajet v drugem skupnem okviru za usposabljanje oziroma zanj ne velja avtomatično priznavanje na podlagi poglavja III naslova III;

(f) skupni okvir za usposabljanje je bil oblikovan na podlagi preglednega postopka, tudi z ustreznim sodelovanjem interesnih skupin iz držav članic, v katerih poklic ni reguliran;

(g) skupni okvir za usposabljanje državljanu iz katere koli države članice omogoča, da je upravičen do pridobivanja poklicnih kvalifikacij na podlagi takega okvira, pri čemer ni potrebno, da je pred tem član katere koli poklicne organizacije ali da je pri taki organizaciji registriran.

3. Reprezentativne poklicne organizacije na ravni Unije in nacionalne poklicne organizacije ali ustrezni organi iz vsaj ene tretjine držav članic lahko Komisiji predložijo predloge za skupne okvire usposabljanja, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c za vzpostavitev skupnega okvira za usposabljanje za poklic na podlagi pogojev iz odstavka 2 tega člena.

5. Država članica je izvzeta iz obveznosti uvedbe skupnega okvira za usposabljanje iz odstavka 4 na svojem ozemlju in obveznosti avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v sklopu skupnega okvira za usposabljanje, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) na njenem ozemlju ni izobraževalnih ustanov ali ustanov za usposabljanje, ki nudijo tovrstno usposabljanje za zadevni poklic;

(b) uvedba skupnega okvira za usposabljanje bi negativno vplivala na organizacijo njenega sistema izobraževanja in strokovnega usposabljanja;

(c) med skupnim okvirom za usposabljanje in usposabljanjem, ki se zahteva na njenem ozemlju, obstajajo bistvene razlike, ki vključujejo resno tveganje za javni red, javno varnost, javno zdravje, varnost prejemnikov storitev ali varstvo okolja.

6. V šestih mesecih od začetka veljavnosti delegiranega akta iz odstavka 4 države članice uradno obvestijo Komisijo in druge države članice o:

(a) nacionalnih kvalifikacijah in, kjer je ustrezno, nacionalnih strokovnih nazivih, skladnih s skupnim okvirom za usposabljanje ali

(b) uveljavitvi izjeme iz odstavka 5 skupaj z utemeljitvijo, kateri pogoji iz navedenega odstavka so bili izpolnjeni. Komisija lahko v treh mesecih zahteva dodatna pojasnila, če meni, da država članica ni utemeljila izpolnjevanja enega teh pogojev ali je bila utemeljitev nezadostna. Država članica se na to zahtevo odzove v treh mesecih.

Komisija lahko sprejme izvedbeni akt o pripravi seznama nacionalnih poklicnih kvalifikacij in nacionalnih poklicnih nazivih, za katere velja avtomatično priznavanje v sklopu skupnega okvira za usposabljanje, sprejetim v skladu z odstavkom 4.

7. Ta člen velja tudi za specializacije poklica, če se nanašajo na poklicne dejavnosti, v povezavi s katerimi je dostop do njih in njihovo izvajanje regulirano v državah članicah, kjer za poklic, vendar ne za zadevno specializacijo, že velja avtomatično priznavanje v skladu s poglavjem III naslova III.

Člen 49b

Skupni preizkusi usposobljenosti

1. Za namene tega člena skupni preizkus usposobljenosti pomeni standardizirani preizkus poklicne usposobljenosti, dostopen v sodelujočih državah članicah in namenjen le imetnikom posebnih poklicnih kvalifikacij. Uspešno opravljen preizkus v državi članici imetniku določene poklicne kvalifikacije omogoča, da opravlja poklic v kateri koli zadevni državi članici pod enakimi pogoji, kot veljajo za imetnike poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v tej državi.

2. Skupni preizkus usposobljenosti izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) skupni preizkus usposobljenosti omogoča mobilnost po državah članicah večjemu številu strokovnjakov;

(b) poklic, na katerega se nanaša skupni preizkus usposobljenosti, ali izobraževanje in usposabljanje za zadevni poklic je reguliran v vsaj eni tretjini držav članic;

(c) skupni okvir za usposabljanje je bil oblikovan na podlagi preglednega postopka, tudi z ustreznimi interesnimi skupinami iz držav članic, v katerih poklic ni reguliran;

(d) skupni preizkus usposobljenosti državljanu katere koli države članice omogoča sodelovanje v takem preizkusu in pri praktični organizaciji takih preizkusov v državah članicah, pri čemer ni potrebno, da je pred tem član katere koli poklicne organizacije ali da je pri taki organizaciji registriran.

3. Reprezentativne poklicne organizacije na ravni Unije in nacionalne poklicne organizacije ali pristojni organi iz vsaj ene tretjine držav članic lahko Komisiji predložijo predloge za skupne preizkuse usposobljenosti, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 57c v zvezi z določanjem vsebine skupnega preizkusa usposobljenosti in pogojev za opravljanje preizkusa ter pogojev za to, da je preizkus uspešno opravljen.

5. Država članica je izvzeta iz obveznosti organiziranja skupnega preizkusa usposobljenosti iz odstavka 3 na svojem ozemlju in obveznosti avtomatičnega priznavanja strokovnjakov, ki so uspešno opravili skupni preizkus usposobljenosti, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) zadevni poklic na njenem ozemlju ni reguliran;

(b) vsebina skupnega preizkusa usposobljenosti ne bo v zadostni meri ublažila resnih tveganj za javno zdravje ali varnost prejemnikov storitve, ki so relevantna za njeno ozemlje;

(c) zaradi vsebine skupnega preizkusa usposobljenosti bi bil dostop do poklica v primerjavi z nacionalnimi zahtevami bistveno manj privlačen.

6. V šestih mesecih od začetka veljavnosti delegiranih aktov iz odstavka 4 države članice obvestijo Komisijo in druge države članice o:

(a) razpoložljivih zmogljivostih za organiziranje teh preizkusov; ali

(b) uveljavitvi izjeme iz odstavka 5 skupaj z utemeljitvijo o tem, kateri pogoji iz navedenega odstavka so bili izpolnjeni. Komisija lahko v treh mesecih zahteva dodatna pojasnila, če meni, da država članica ni utemeljila izpolnjevanja katerega teh pogojev ali je bila utemeljitev nezadostna. Država članica se odzove na to zahtevo v treh mesecih.

Komisija lahko sprejme izvedbeni akt o pripravi seznamov držav članic, v katerih bodo organizirani skupni preizkusi usposobljenosti, sprejeti v skladu z odstavkom 4, njihove pogostosti v koledarskem letu in drugih ureditvah, potrebnih za organiziranje skupnih preizkusov usposabljanja v državah članicah.

(*) UL C 111, 6.5.2008, str. 1.;

(39) v členu 50 se vstavijo naslednji odstavki:

„3a. V primeru upravičenega dvoma lahko država članica gostiteljica od pristojnih organov države članice zahteva, da potrdijo dejstvo, da opravljanje poklica s strani prosilca ni bilo prekinjeno ali prepovedano zaradi resne poklicne kršitve ali kazenske obsodbe zaradi opravljanja katere od njegovih poklicnih dejavnosti.

3b. Izmenjava informacij med pristojnimi organi različnih držav članic v skladu s tem členom se izvaja prek IMI.“;

(40) v členu 52 se doda naslednji odstavek:

„3. Država članica uporabe poklicnega naziva ne sme omejiti na imetnike poklicnih kvalifikacij, če o združenju ali organizaciji ni uradno obvestila Komisije in drugih držav članic v skladu s členom 3(2).“;

(41) člen 53 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 53

Znanje jezikov

1. Strokovnjaki, ki se jim priznajo poklicne kvalifikacije, imajo jezikovno znanje, ki je potrebno za opravljanje poklica v državi članici gostiteljici.

2. Država članica zagotovi, da je vsako preverjanje, ki ga izvede pristojni organ za preverjanje izpolnjevanja obveznosti iz odstavka 1, ali se izvede pod njegovim nadzorom, omejen na znanje enega uradnega jezika države članice ali enega upravnega jezika države članice gostiteljice, pod pogojem, da je ta jezik tudi uradni jezik Unije.

3. Preverjanje, ki se izvaja v skladu z odstavkom 2, je mogoče uvesti, če gre za poklic, ki vpliva na varnost bolnikov. Preverjanje je mogoče določiti za druge poklice, kadar obstajajo resni in trdni pomisleki glede ustreznega jezikovnega znanja strokovnjaka v zvezi s poklicnimi dejavnostmi, ki jih namerava ta strokovnjak opravljati.

Preverjanje se lahko izvede samo po tem, ko je bila izdana evropska poklicna izkaznica v skladu s členom 4d ali ko so bile priznane poklicne kvalifikacije, odvisno od primera.

4. Morebitno preverjanje jezikovnega znanja je sorazmerno z dejavnostjo, ki se bo opravljala. Zadevni strokovnjak ima možnost, da se na tako preverjanje pritoži na podlagi nacionalnega prava.“

(42) v naslov IV se vstavi naslednji člen:

„Člen 55a

Priznavanje poklicnega usposabljanja

1. Če se za dostop do reguliranega poklica v državi članici izvora zahteva dokončanje poklicnega usposabljanja, pristojni organ države članice izvora pri obravnavanju prošnje za opravljanje reguliranega poklica prizna poklicno

usposabljanje, opravljeno v drugi državi članici, če je to usposabljanje v skladu z objavljenimi smernicami iz odstavka 2, ter upošteva poklicno usposabljanje, opravljeno v tretji državi. Vendar lahko države članice v nacionalni zakonodaji del poklicnega usposabljanja, ki se lahko opravi v tujini, časovno omejijo na razumno obdobje.

2. Priznavanje poklicnega usposabljanja ne nadomesti veljavnih zahtev za opravljanje preizkusa znanja, da se pridobi dostop do zadevnega poklica. Pristojni organi objavijo smernice o organizaciji in priznavanju poklicnega usposabljanja, ki se opravi v drugi državi članici ali v tretji državi, zlasti o vlogi mentorja poklicnega usposabljanja.“

(43) naslov naslova V se nadomesti z naslednjim:

„NASLOV V

UPRAVNO SODELOVANJE IN ODGOVORNOST DO DRŽAVLJANOV ZA IZVAJANJE“.

(44) člen 56 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi države članice izvora in države članice gostiteljice si izmenjujejo podatke o sprejetih disciplinskih ukrepih ali kazenskih sankcijah ali o kakršnih koli drugih resnih in posebnih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na opravljanje dejavnosti po tej direktivi. Pri tem upoštevajo pravila o varovanju osebnih podatkov iz direktiv 95/46/ES in 2002/58/ES.“

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Za namene odstavkov 1 in 2 pristojni organi uporabijo IMI.“

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Vsaka država članica imenuje koordinatorja za dejavnosti pristojnih organov iz odstavka 1 ter o tem obvesti druge države članice in Komisijo.

Naloge koordinatorjev so:

- (a) spodbujati enotno izvajanje te direktive;
- (b) zbirati vse podatke, ki se nanašajo na izvajanje te direktive, kot so podatki o pogojih za dostop do reguliranih poklicev v državah članicah;
- (c) preučiti predloge za skupne okvire za usposabljanje in skupne preizkuse usposobljenosti;
- (d) izmenjati informacije in dobro prakso za namene optimizacije nenehnega poklicnega razvoja v državah članicah;
- (e) izmenjati informacije in dobro prakso o izvajanju dopolnilnih ukrepov iz člena 14.

Koordinatorji lahko pri opravljanju nalog, določenih v točki (b) tega odstavka, prosijo za pomoč centre za pomoč iz člena 57b.“;

(45) vstavi se naslednji člen:

„Člen 56a

Mehanizem opozarjanja

1. Pristojni organi države članice pristojne organe vseh drugih držav članic obvestijo o strokovnjaku, ki so mu

nacionalni organi ali sodišča omejili ali prepovedali opravljanje naslednjih poklicnih dejavnosti v celoti ali deloma na ozemlju navedene države članice, tudi če gre za začasno prepoved:

- (a) zdravnik splošne medicine in splošne prakse z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točk 5.1.1 in 5.1.4 Priloge V;
- (b) zdravnik specialist z nazivom iz točke 5.1.3 Priloge V;
- (c) medicinska sestra za splošno zdravstveno nego z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.2.2 Priloge V;
- (d) zobozdravnik z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.3.2 Priloge V;
- (e) zobozdravnik specialist z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.3.3 Priloge V;
- (f) veterinar z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.4.2 Priloge V;
- (g) babica z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.5.2 Priloge V;
- (h) farmacevt z dokazilom o formalni kvalifikaciji iz točke 5.6.2 Priloge V;
- (i) imetniki dokazil iz točke 2 Priloge VII, ki potrjujejo, da je imetnik zaključil usposabljanje, ki izpolnjuje minimalne zahteve iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40, oziroma 44, vendar se je to usposabljanje začelo pred referenčnimi datumi kvalifikacij iz točk 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V;
- (j) imetniki potrdil o pridobljenih pravicah iz členov 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 in 43a;

(k) drugi strokovnjaki, ki opravljajo dejavnosti, ki vplivajo na varnost bolnikov, kadar opravljajo poklic, ki je reguliran v tej državi članici;

(l) strokovnjaki, ki opravljajo dejavnosti, povezane z izobraževanjem mladoletnikov, vključno s predšolsko vzgojo in varstvom, kadar opravljajo poklic, ki je reguliran v tej državi članici.

2. Pristojni organi pošljejo informacije iz odstavka 1 v obliki opozorila prek IMI najpozneje v treh dneh od dneva sprejetja odločitve, ki zadevnemu strokovnjaku omejuje ali prepoveduje opravljanje poklicne dejavnosti v celoti ali v njenem delu. Te informacije se omejijo na naslednje:

(a) identiteta strokovnjaka;

(b) zadevni poklic;

(c) informacije o nacionalnem organu ali sodišču, ki sprejme odločitev o omejitvi ali prepovedi;

(d) obseg omejitve ali prepovedi ter

(e) obdobje, v katerem velja omejitev ali prepoved.

3. Pristojni organi zadevne države članice najpozneje v treh dneh od dneva sprejetja odločitve sodišča pristojne organe vseh drugih držav članic v obliki opozorila prek IMI obvestijo o identiteti strokovnjakov, ki so zaprosili za priznanje kvalifikacij v skladu s to direktivo in za katere so sodišča naknadno ugotovila, da so v tem okviru uporabili ponarejena dokazila o poklicnih kvalifikacijah.

4. Obdelava osebnih podatkov za namene izmenjave informacij iz odstavkov 1 in 2 se izvaja v skladu z

direktivama 95/46/ES in 2002/58/ES. Komisija osebne podatke obdeluje v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.

5. Pristojne organe vseh držav članic se nemudoma obvesti o izteku prepovedi ali omejitve iz odstavka 1. V ta namen se od pristojnega organa države članice, ki zagotovi informacije v skladu z odstavkom 1, poleg tega zahteva, da navede datum izteka, pa tudi vse naknadne spremembe tega datuma.

6. Države članice zagotovijo, da so strokovnjaki, o katerih so druge države članice opozorjene, hkrati s samim opozorilom pisno obveščeni o opozorilih, da se lahko na odločitev pritožijo v skladu z nacionalnim pravom ali zahtevajo popravek take odločitve in imajo dostop do pravnih sredstev v zvezi z morebitno škodo, ki jo povzročijo napačna opozorila drugim državam članicam, pri čemer mora biti v takih primerih v odločitvi o opozorilu navedeno, da je strokovnjak začel postopek proti zadevni odločitvi.

7. Podatki v zvezi z opozorili se lahko v IMI obdelujejo samo, dokler so veljavni. Opozorila se izbrišejo v treh dneh po dnevu sprejetja odločitve o preklicu ali po izteku prepovedi ali omejitve iz odstavka 1.

8. Komisija sprejme izvedbene akte za uporabo mehanizma opozarjanja. Ti izvedbeni akti vključujejo določbe o organih, upravičenih do pošiljanja ali prejemanja opozoril in o umiku in zaključitvi opozoril ter ukrepih za zagotavljanje zaščite v času obdelave. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2).“;

(46) člen 57 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 57

Osrednji spletni dostop do informacij

1. Države članice zagotovijo, da so prek enotnih kontaktnih točk iz člena 6 Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (*) na spletu dostopne naslednje informacije, ki se redno posodablajo:

(a) seznam vseh reguliranih poklicev v državi članici, vključno s podatki za stik s pristojnimi organi za vsak reguliran poklic in centrom za pomoč iz člena 57b;

(b) seznam poklicev, za katere je na voljo evropska poklicna izkaznica, ter delovanje te izkaznice, vključno z vsemi povezanimi pristojbinami, ki jih morajo poravnati strokovnjaki, in organi, pristojni za izdajo izkaznice;

(c) seznam vseh poklicev, za katere država članica v nacionalnih zakonih in drugih predpisih uporablja člen 7(4);

(d) seznam reguliranih izobraževanj in usposabljanj ter usposabljanj s posebno strukturo iz točke (c)(ii) člena 11;

(e) vse zahteve in postopki, navedeni v členih 7, 50, 51 in 53 za poklice, regulirane v državi članici, vključno z vsemi povezanimi pristojbinami, ki jih morajo poravnati državljani, in dokumenti, ki jih morajo državljani predložiti pristojnim organom;

(f) opis postopka pritožbe na v skladu s to direktivo sprejete odločitve pristojnih organov na podlagi nacionalnih zakonov in drugih predpisov.

2. Države članice zagotovijo, da so informacije iz odstavka 1 jasne in uporabniku razumljive, da so brez težav dostopne na daljavo in v elektronski obliki ter da se redno posodablja.

3. Države članice zagotovijo, da se na vsako zahtevo po informacijah, naslovljeno na enotne kontaktne točke, odgovori čim prej.

4. Države članice in Komisija sprejmejo spremljevalne ukrepe in tako enotne kontaktne točke spodbudijo, da informacije iz odstavka 1 ponudijo tudi v drugih uradnih jezikih Unije. To ne vpliva na zakonodajo držav članic o uporabi jezikov na njihovem ozemlju.

5. Države članice sodelujejo med seboj in s Komisijo za namene izvajanja odstavkov 1, 2 in 4.

(*) UL L 376, 27.12.2006, str. 36.;

(47) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 57a

Postopki po elektronski poti

1. Države članice zagotovijo, da se vse zahteve, postopki in formalnosti v zvezi z zadevami iz te direktive lahko brez težav zaključijo na daljavo ter po elektronski poti prek ustrezne enotne kontaktne točke ali ustreznih pristojnih organov. To pristojnim organom držav članic ne preprečuje, da pozneje ne bi zahtevali overjenih kopij, če imajo upravičene dvome in kadar je to nujno potrebno.

2. Odstavek 1 se ne nanaša na izvajanje prilagoditvenega obdobja ali preizkusa poklicne usposobljenosti.

3. Kadar država članica utemeljeno zahteva izpolnjene elektronske podpise, kakor je določeno v točki 2 člena 2 Direktive 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis (*) za zaključek postopkov iz odstavka 1 tega člena, države članice sprejmejo elektronske podpise v skladu z Odločbo Komisije 2009/767/ES z dne 16. oktobra 2009 o vzpostavitvi ukrepov za pospeševanje uporabe postopkov po elektronski poti s pomočjo enotnih kontaktnih točk po Direktivi 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu (**) in zagotovijo tehnične ukrepe za obdelavo dokumentov v obliki izpopolnjenega elektronskega podpisa, opredeljenega s Sklepom Komisije 2011/130/EU z dne 25. februarja 2011 o določitvi minimalnih zahtev glede čezmejne obdelave dokumentov z elektronskim podpisom pristojnih organov v skladu z Direktivo 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu (**).

4. Vsi postopki se izvedejo v skladu s členom 8 Direktive 2006/123/ES o enotnih kontaktnih točkah. Postopkovni roki, določeni v členu 7(4) in členu 51, začnejo teči ob vložitvi prošnje ali posredovanju katerega koli manjkajočega dokumenta državljana enotni kontaktni točki ali neposredno ustreznemu pristojnemu organu. Zahteve za overjene kopije iz odstavka 1 tega člena ne štejejo kot zahteve za manjkajoče dokumente.

Člen 57b**Centri za pomoč**

1. Vsaka država članica najpozneje do 18. januarja 2016 imenuje center za pomoč, katerega naloga je državljanom, pa tudi centrom za pomoč drugih držav članic zagotoviti pomoč glede priznavanja poklicnih kvalifikacij iz te direktive, vključno z informacijami o nacionalni zakonodaji, ki ureja poklice in opravljanje navedenih poklicev, socialni zakonodaji in po potrebi o etičnih pravilih.

2. Centri za pomoč v državah članicah gostiteljicah državljanom, po potrebi v sodelovanju s centrom za pomoč v državi članici izvora, pristojnimi organi in enotnimi kontaktnimi točkami v državi članici gostiteljici, nudijo pomoč pri uveljavljanju pravic, ki jih imajo na podlagi te direktive.

3. Pristojni organi v državi članici izvora ali državi članici gostiteljici morajo v celoti sodelovati s centrom za pomoč v državi članici gostiteljici in po potrebi v državi članici izvora in jim na zahtevo zagotoviti vse pomembne informacije o posameznih primerih na podlagi pravil o varstvu podatkov v skladu z direktivama 95/46/ES in 2002/58/ES.

4. Na zahtevo Komisije centri za pomoč Komisijo v dveh mesecih po prejemu take zahteve obvestijo o rezultatih poizvedb, ki jih obravnava Komisija.

Člen 57c**Invajanje pooblastila**

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz tretjega pododstavka člena 3(2), člena 20, drugega pododstavka člena 21(6), člena 21a(4), člena 25(5), drugega odstavka člena 26, drugega pododstavka člena 31(2), drugega pododstavka člena 34(2), člena 35(4) in (5), drugega pododstavka člena 38(1), tretjega pododstavka člena 40(1), drugega pododstavka člena 44(2), člena 49a(4) in člena 49b(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 17. januarja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem pet-letnega obdobja. Prenos pooblastila se avtomatično podaljša za enako obdobje, razen če Evropski

parlament ali Svet nasprotuje temu podalšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz tretjega pododstavka člena 3(2), člena 20, drugega pododstavka člena 21(6), člena 21a(4), člena 25(5), drugega odstavka člena 26, drugega pododstavka člena 31(2), drugega pododstavka člena 34(2), člena 35(4) in (5), drugega pododstavka člena 38(1), tretjega pododstavka člena 40(1), drugega pododstavka člena 44(2), člena 49a(4) in člena 49b(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s tretjim pododstavkom člena 3(2), členom 20, drugim pododstavkom člena 21(6), členom 21a(4), členom 25(5), drugim odstavkom člena 26, drugim pododstavkom člena 31(2), drugim pododstavkom člena 34(2), členom 35(4) in (5), drugim pododstavkom člena 38(1), tretjim pododstavkom člena 40(1), drugim pododstavkom člena 44(2), členom 49a(4) in členom 49b(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

(*) UL L 13, 19.1.2000, str. 12.

(**) UL L 274, 20.10.2009, str. 36.

(***) UL L 53, 26.2.2011, str. 66.“;

(48) člen 58 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 58**Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga Odbor za priznavanje poklicnih kvalifikacij. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.“

(49) člen 59 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 59

Preglednost

1. Države članice Komisiji predložijo seznam reguliranih poklicev, pri čemer podrobno navedejo dejavnosti, ki jih zajema vsak poklic, ter seznam reguliranega izobraževanja in usposabljanja ter usposabljanja s posebno strukturo iz točke (c)(ii) člena 11, na njihovem ozemlju do 18. januarja 2016. Morebitne spremembe teh seznamov je prav tako treba nemudoma priglasiti Komisiji. Komisija vzpostavi in vzdržuje javno dostopno zbirko podatkov o reguliranih poklicih, vključno s splošnim opisom dejavnosti, ki jih zajema vsak poklic.

2. Države članice do 18. januarja 2016 Komisiji priglasijo seznam poklicev, za katere je potrebno predhodno preverjanje kvalifikacij v skladu s členom 7(4). Države članice Komisiji posebej utemeljijo vključitev vsakega posameznega poklica na ta seznam.

3. Države članice preverijo, ali so zahteve na podlagi njihovega pravnega sistema, ki imetniku določene poklicne kvalifikacije omejujejo dostop do ali opravljanje poklica, vključno z uporabo poklicnih nazivov in poklicnih dejavnosti, dovoljenih na podlagi takega naziva, ki se v tem členu navajajo kot „zahteve“, skladne z naslednjimi načeli:

(a) zahteve ne smejo biti neposredno ali posredno diskriminatorne na podlagi državljanstva ali kraja prebivališča;

(b) zahteve morajo biti utemeljene s prevladujočimi razlogi splošnega interesa;

(c) zahteve morajo biti take, da zagotavljajo uresničitev zastavljenega cilja, in ne smejo preseči tega, kar je potrebno za uresničitev cilja.

4. Odstavek 1 se uporablja tudi za poklice, ki jih v državi članici regulira združenje ali organizacija v smislu člena 3(2), in vse zahteve za članstvo v teh združenjih ali organizacijah.

5. Države članice Komisiji do 18. januarja 2016 zagotovijo informacije o zahtevah, ki jih nameravajo ohraniti, in razloge za mnenje, da so te zahteve v skladu z odstavkom 3. Države članice v šestih mesecih po sprejetju ukrepa zagotovijo informacije o zahtevah, ki so jih naknadno uvedle, in razloge za mnenje, da so njihove zahteve skladne z odstavkom 3.

6. Države članice do 18. januarja 2016 in nato vsaki dve leti predložijo tudi poročilo o zahtevah, ki so jih odpravile ali ublažile.

7. Komisija poročila iz odstavka 5 pošlje drugim državam članicam, ki v šestih mesecih po prejemu poročila predložijo svoje pripombe. V tem šestmesečnem obdobju se Komisija posvetuje z interesnimi skupinami, vključno z zadevnimi poklici.

8. Komisija na podlagi informacij, ki jih prejme od držav članic, povzetek poročila predloži skupini koordinatorjev, ustanovljeni s Sklepom Komisije 2007/172/ES z dne 19. marca 2007 o ustanovitvi skupine koordinatorjev za priznavanje poklicnih kvalifikacij (*), ki lahko predloži pripombe.

9. Ob upoštevanju pripomb iz odstavkov 7 in 8 Komisija do 18. januarja 2017 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži svoje končne ugotovitve, ki jim po potrebi priloži predloge za nadaljnje pobude.

(*) UL L 79, 20.3.2007, str. 38.“

(50) člen 60 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Od 18. januarja 2016 statistični povzetek sprejetih odločitev iz prvega pododstavka vsebuje podrobne informacije o številu in vrsti odločitev, sprejetih v skladu s to direktivo, vključno z vrsto odločitev o delnem dostopu, ki jih sprejmejo pristojni organi v skladu s členom 4f, ter opisom glavnih težav pri uporabi te direktive“.

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Komisija do 18. januarja 2019 in nato vsakih pet let objavi poročilo o izvajanju te direktive.

V prvem takem poročilu je poudarek namenjen zlasti novim elementom, uvedenim v tej direktivi, obravnavane pa so predvsem naslednje teme:

(a) delovanje evropske poklicne izkaznice;

(b) posodobitev znanja, veščin in kompetenc za poklice iz poglavja III naslova III, vključno s seznamom sposobnosti iz člena 31(7);

(c) delovanje skupnih okvirov za usposabljanje in skupnih preizkusov usposobljenosti;

(d) rezultati posebnih dopolnilnih programov iz romunskih zakonov ali drugih predpisov o imetnikih dokazil o formalnih kvalifikacijah iz člena 33a ali imetnikih dokazil o formalnih kvalifikacijah na posrednješolski ravni, da se oceni potreba po pregledu sedanjih določb o ureditvi pridobljenih pravic, ki veljajo za romunska dokazila o formalnih kvalifikacijah medicinske sestre za splošno zdravstveno nego.

Države članice zagotovijo vse potrebne informacije za pripravo navedenega poročila.“;

(51) v členu 61 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Po potrebi Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim zadevni državi članici dovoli, da v omejenem obdobju odstopa od zadevne določbe.“;

(52) prilogi II in III se črtata;

(53) v točki 1 Priloge VII se doda naslednja točka:

„(g) Kadar država članica to zahteva za svoje državljane, dokazilo o tem, da strokovnjaku niso bile začasno ali dokončno odvzete pravice do opravljanja poklica, in da ni bil kazensko obsojen.“

Člen 2

Sprememba Uredbe (EU) št. 1024/2012

Točka 2 Priloge k Uredbi (EU) št. 1024/2012 se nadomesti z naslednjim:

„2. Direktiva 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*): členi 4a do 4e, člen 8, člen 21a, člen 50, člen 56 in člen 56a.

(*) UL L 255, 30.9.2005, str. 22.“

Člen 3

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 18. januarja 2016.

2. Vse države članice, ki 17. januarja 2014 zagotovijo dostop do usposabljanja za babico za smer I v skladu s členom 40(2) Direktive 2005/36/ES po zaključku najmanj prvih deset let splošnega šolskega izobraževanja, uskladijo zakone in druge predpise, potrebne za izpolnjevanje sprejemnih zahtev za usposabljanje za babico v skladu s točko (a) člena 40(2) navedene direktive do 18. januarja 2020.

3. Države članice Komisiji nemudoma sporočijo besedilo ukrepov iz odstavkov 1 in 2.

4. Države članice se v sprejetih ukrepih iz odstavkov 1 in 2 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

5. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih ukrepov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

*Člen 4***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 5***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 20. novembra 2013

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

V. LEŠKEVIČIUS

Izjava Komisije

Komisija bo pri pripravi delegiranih aktov iz člena 57c(2) zagotovila, da Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in ustrezno predloži zadevne dokumente, ter dovolj zgodaj opravila posvetovanja, zlasti s strokovnjaki pristojnih organov in institucij, strokovnih združenj in izobraževalnih ustanov iz vseh držav članic ter po potrebi s strokovnjaki iz vrst socialnih partnerjev.
